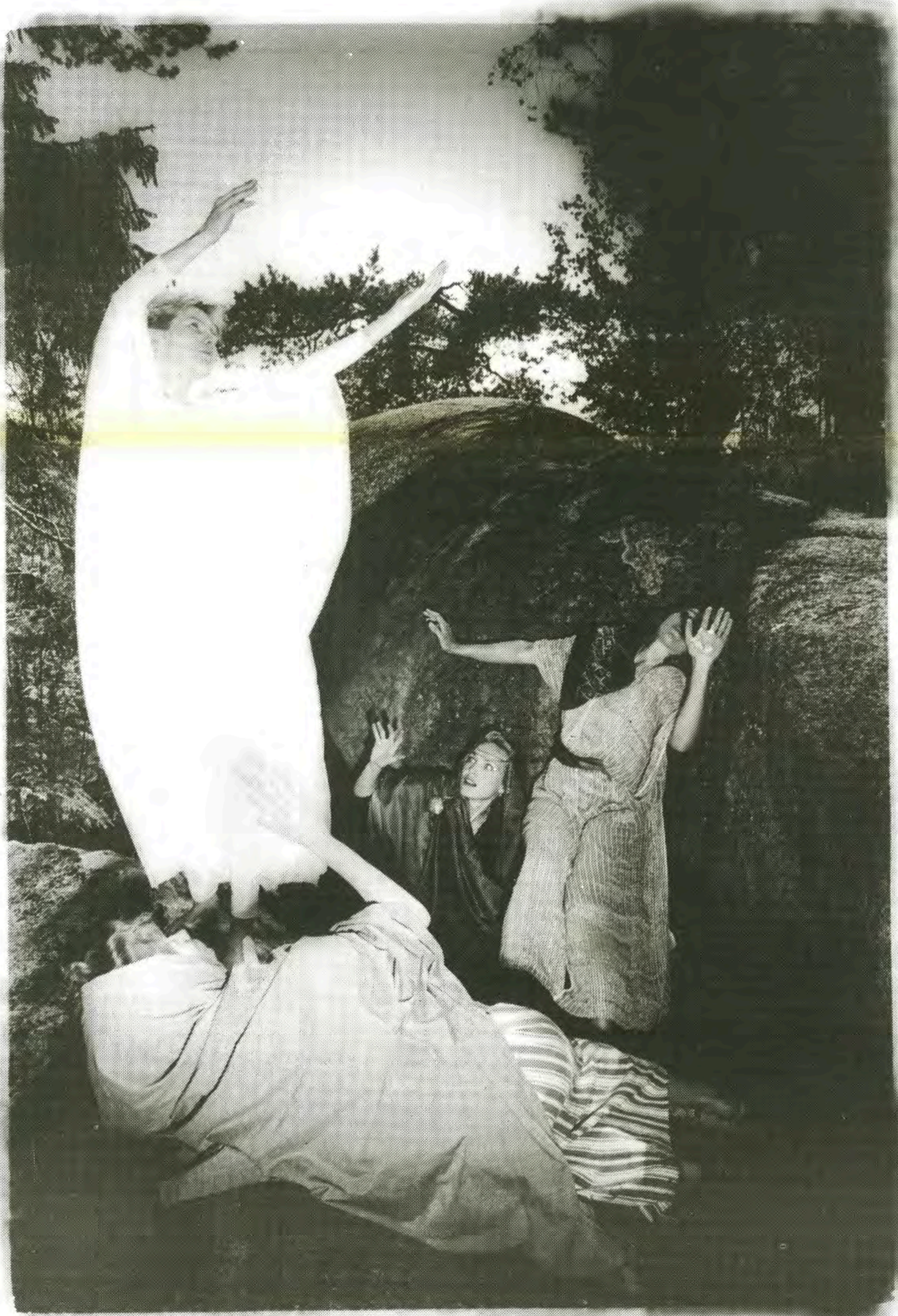

KIRKKO SANOMAT

Porin seurakuntalehti 1 — 1992

Jyrki Toivanen

**”Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta?
Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.”**

Reposaarelaisilla kirkkoherranvaali

Reposaaren seurakunnassa pidetään kirkkoherran vaali 10. toukokuuta. Ehdokkaiden vaalisääntö on 26. 4. ja 3. 5. klo 10 jumalanpalveluksissa Reposaaren kirkossa.

Kirkkoherran vaali on saarelaisille historiallinen tapahtuma, sillä edellisen kerran kirkkoherra on valittu vaaleilla 1940-luvulla.

Salaisuus näkyvillä

Miten mysteeri, sovituksen salaisuus ja ylösnousemuksen yliluonnollisuus näkyy luterilaisessa kirkossa? Vai kuuluuko se enemmän kuin näkyy? Keskiäikeama.

Mitä syntyy pääsiäisviikon kudelangoista?

Reposaaren pappilasta kuuluva kangaspuiden kolke sai rovasti Jorma Pakkasen miettimään, millaisista kuvioista syntyvät pääsiäisviikon kudelangot. Sivu 7.

Motoristeille oma jumalanpalvelus

Hiljaisuuden messusta kootaan motoristeille omaa jumalanpalvelusta. Porin Eteläranta täyttyy motoristeista ja heidän pyörästään lauantaina 9. toukokuuta. Pyöräilykauden aloittavaan ehtoollismessuun motoristit ajavat paraatimuodostelmassa. Tämä motoristien perinteinen kokoontuminen on nyt ensi kertaa Porissa. Sivu 4.

Piispantarkastus Pihlavassa

Arkkipiispa John Vikström toimittaa yleisen ja yksityisen piispantarkastuksen Pihlavan seurakunnassa 15. ja 17. toukokuuta. Pihlavan piispantarkastus alkaa perjantaina 15. 5. Pihlavan seurakuntatalolta klo 9. Arkkipiispa tapaa päiväkerholaisia ja tutustuu kirkkoon ja seurakuntataloon. Vierailu jatkuu Meri-Poriin lukiossa, Kemiran Vuorikemian tehtaalla, Meri-Porin yläasteella Kyläsaarella, Kyläsaaren vanhainkodissa. Päivän päätteeksi arkkipiispa tutustuu metsähautausmaahan ja pitää seurakuntaneuvottelun.

Piispantarkastuksen kaikille avoin osa on sunnuntaina, jolloin klo 10 jumalanpalveluksen jälkeen pidetään yleinen piispantarkastus Pihlavan kirkossa. Tuolloin keskustellaan seurakunnan toiminnasta kirkkoherran laatiman seurakuntakertomuksen pohjalta. Yleisessä piispantarkastuksessa voi keskusteluun osallistua jokainen seurakuntalainen.

Piispantarkastuksessa avustaa asessori Jarmo Isotalo Eurasta, notaarina on pastori Juha-Pekka Haavisto Kankaanpäästä.

Edellisestä tarkastuksesta on ehtinyt kulua jo 11 vuotta.

Kirkkosanomat, huhtikuu 1992

Kärsimysaika

Tätä kirjoittaessani uutiset kertoivat monenlaisista ristiriidoista niin Suomessa kuin ulkomailakin. Pääministeri palasi ulkomailta ja ihmetteli julkista väittelyä hänen ja Suomen Pankin johtajan kesken, jota julkisesti käytiin, vaikka toinen osapuoli oli Brysselissä. Suomalaisessa kärsimysajassa on kyse satojen tuhansien ihmisten työttömyydestä ja samalla kertaa työssä olevien olojen ja etuuksien kaventu-
misesta. Työtahtikin kasvaa työpaikoilla erilaisten vähennysten tähden. Henkinen paine nousee sietokyvyn rajoille ja ihmissuhteet joutuvat koetuksella.

Tällaisena aikana arvot joutuvat puntariin. Nyt joudutaan vakavasti kysymään: Mikä todella on tärkeää, luovuttamatonta elämän eri osa-alueilla? Vastauksen jälkeen on vielä tehtävä oikeat jphetpäätökset ja toimenpiteet. Tämä koskee niin valtioita, kuntia, yrityksiä, yksityisiä ihmisiä ja myös kirkkoa ja sen seurakuntia. Monilla alueilla vastaukset ja johtopäätökset ovat vaikeita ja niin kipeitä, että toimenpiteisiin on vaikea ryhtyä.

Tämänhetkiselä tilanteella on ainakin yksi yhteinen piirre Jeesuksen pääsiäisajan kärsimyshistoriaan. Vaikeassa tilanteessa pyritään löytämään syyllisiä ja edelleen käynee myös niin, että syylliseksi havaittu onkin syytön.

Kärsimys voi olla helpompi kestää, jos on joku tai jokin, mitä voidaan syyttää. Jeesuksen kohdalla jotkut luulivat jopa ratkaisevansa ongelmansa syyttömän ristiinnaulitsemisella. Heille kävi kehnosti — kristillisen uskon ja kirkon nousu alkoi Jeesuksen kuolemasta ja nimenomaan kuoleman voittamisesta.

Kirkon historia kautta maailman osoittaa, että kirkon olemassaolo ei ole kiinni ainoastaan yhteiskunnallisista oloista tai meidän ihmisten välisistä suhteista, vaan oloista ja ihmisistä riippumattoman Jumalan toiminnasta.

Jumala antaa edelleen meille itsensä elämän voimaksi. Tämä voima jää saavuttamattomiin siellä missä elämään haetaan lohtua ja voimaa esimerkiksi toisten syyttelemisestä. ”Minun syyni, minun suuri

syyni”, on paastonajan ja hiljaisen viikon voiman löytämisen lähtökohta. Siitä avautuu näköala anteeksiantoon ja kuoleman voittamiseen, uuteen toivoon.

Voisiko tästä löytyä jotakin voimanhedettä tämän hetken ongelmien yhteiseen ratkaisemiseen? Veisikö tie yhteyteen ja uuteen elämään nöyrytymisen kautta? Nöyryys ainakin auttaa meitä tunnustamaan oman avuntarpeemme. Tarvitsemme Jumalaa ja toisia ihmisiä! Vai onko tämä maailma Suomessa ja Porissa jätettävä vaatimusten, uhkailujen ja syyttelyn suohon — ollaanko jo niin pitkällä, että edunvalvonta edellyttää vain omien pyyteiden läpiviemistä? Näin ei ole jos voimme uskoa elävän Jumalan vaikutukseen tälläkin hetkellä ja pääsiäissanoman todellisuuteen. Uusi elämä on mahdollinen kärsimyksenkin jälkeen! Siunattua pääsiäisaikaa!

Kari Erkkola

Kauan odotettu talo Pietniemeen

Pietniemen seurakuntatalo on pihatöitä vaille valmis. Seljantien ja Vanhankartanontien risteykseen noussut talo on lähiaikoina valmis palvelemaan seurakuntalaisia kauan odotettuna kokoonmistilana.

Seurakuntasali tarjoaa puitteet jumalanpalveluksille, musiikkitilaisuuksille, perhejuhlille ja muille kokoonmistisille. Sen yhdistää keittiöön myös tarjoilutilana käytettävä kerhohuone. Pääovista on käynti myös diakonissan vastaanottotiloihin ja päiväkerhohuoneisiin. Erillinen sisäänkäynti on nuoriso- ja partiotiloihin.

Noin neljännes Länsi-Porin seurakunnan jäsenistä asuu Leppäkorven—Pietniemen alueella, mutta seurakuntatalo on hyvin myös tuorsniemeläisten, ulasoorilaisten ja Amerikankulmalla asuvien ulottuvilla. Taloon mahtuu tarvittaessa viikoittain kahdeksankin päiväkerhoryhmää, väliin mahtuvat myös perhekerholaiset eli äiti-lapsi -kerholaiset, pyhäkoululaiset niin kuin tyttö- ja poikakerhotkin. Myös seurakunnan pienryhmille riittää vuorollaan tilaa. Alueella toimivat yhdistykset voivat nyt varata kotoista kokoustilaa.

Yhteinen hanke

On ilo todeta, miten seurakuntatalon lähi-alueilta on tarjottu mm. kookkaita viherkasveja uusien tilojen vehreyttä lisäämään. Niin ikään on kysely pääsyt ulkotilojen siivoustalkoisiin. Niidenkin aika on pian käsillä.

Seurakuntatalon vaalimista varten seurakunnan luottamushenkilöt ovat koonneet ”huoltorenkkaan”, joka on saanut tuekseen vapaaehtoisten joukon; kukin vuorollaan huolehtii keittiöstä, sisä- ja ulkotilojen siistimisestä ja muista tavanomaisista tehtävistä.

Seurakuntatalo vihittään käyttöön selatorstaina 28. toukokuuta. Käyttö aloitetaan rajoitetusti jo sitä ennen.

Ensimmäinen perhejumalanpalvelus on toukokuun ensimmäisenä sunnuntaina kello 13. Myös päiväkerholaiset, pyhäkoululaiset ja lähikoulujen oppilaat pääsevät ”työkauden päättäjäisiin” uusissa tiloissa.

Kalusteet ovat jo paikoillaan, soitinta vielä etsitään. Varustusta on vielä täydennettävä kastemaljalla, ehkä kastepukukin olisi hyvä saada lainauskäyttöä varten. Pieniä vieraita varten olisi paikallaan pari syöttötuolia, lelu- ja kirjalaatikkokin palvelisi heitä, jos aika joskus tulee pitkäksi.

Pietniemellä kauan toiminut seurakuntapiiri on osaltaan koonnut varoja nyt toteutuneen seurakuntatalon varustamiseksi kylälaisten käyttöön.

Antti Koivisto

Pääsiäisjuhlaa Väli-Amerikassa

Rummut pärisivät, oli jo melkein pimeää. Puisto katedraalin edessä oli tungokseen asti täynnä kansaa.

Kirkosta tulvi lisää ihmisiä muiden joukkoon. Messu oli päättynyt, pitkäperjantain kulkue aloitti hiljaisen vaelluksensa.

Sotilasrivistöjä toinen toisensa jälkeen rumpuja lyöden, itse sadanpäämies haarniskoineen ja nilkkasuojuksineen kiiltävä kypärä päässään, Herodes purppuranhoh-toisessa viitassaan, Pilatus puolisoineen, kaiken keskellä Jeesus kuolleena ruumiina, Jeesuksen äiti, Maria ystävättäriineen itkien ruumiin perässä, opetuslapset ja muu väki, kulkevat hitaasti, hitaasti eteenpäin. Vain rumpunpärinä rikkoo hiljaisuuden. Soihtujen reunustamaan saattueeseen liittyy yhä useampi jalankulkija, jotka aluksi tien vierustalta ovat tarkkailleet kulkueen etenemistä, mutta haluavat itsekin olla osa sitä, minä myös.

Tämä tapahtui Costa Ricassa, Väli-Amerikan maassa, jossa suomalaiset Lähetysseuran lähetit harjoittelimme espanjankieltä. Viikkokausia kärsimyshistorian osasia, joita ihmiset kerääntyivät kuuntelemaan ja katsomaan kunakin päivänä. Oli koskettavaa saada elää konkreettisesti kahdentuhannen vuoden takaisia tapahtumia.

Nyt asustelen Venezuelassa, sen pääkaupungissa Caracasissa. Tätä noin seitsenmiljoonaisen kaupungin väestöä kohtaa pääsiäisen aikaan erikoinen kuume. Ihmiset pakkautuvat autoihin ja liikennehuuhkasta ja kuumuudesta huolimatta kansoitavat maan kauniit uimarannat. Kaupungit jäävät tyhjiksi, elämä siellä seisahtuu. Varkaille se on loistotilanne. Ihmiset pelkäävät jättää asuntoja tyhjiilleen. Hankitaan hälytyslaitteita ja palkataan kotivarti-joita. Ennen oli täälläkin tapana järjestää Hiljaisen Viikon kulkueita. Nykyään niitä näkee vain maalla, pienissä kylissä.

Caracasin Evankelis-Luterilaisen espanjankielisessä seurakunnassa järjestämme

Italialaisen Guido Renin (1575—1642) maalaus on rakastettuja Kristus-kuvia.

kiirastorstaina perhetapahtuman. Kutsumme kaupunkiin jäävät ihmiset perheineen kirkolle koko päiväksi tutkistelemaan pääsiäisen alun sanomaa, laulamaan, keskustelemaan, kohtaamaan. Haluamme kertoa ikäryhmittäin jokaiselle, että Jeesus ei jäänyt kuolleeksi, vaan voitti kuoleman. Hän elää nyt meidän jokaisessa hengenvedossamme. Hän, Vapahtajamme haluaa olla perusta jolle rakennamme elämämme.

Jumalan suuren rakkauden tähden toivon sinulle, perheellesi ja elinympäristöllesi voimaa ylösnousseelta Jeesukselta. Toivon, että Hänen Pyhä Henkensä voisi olla rakennusaineena jokaisessa hetkessä vaikuttaen rakkautta, anteeksiantamusta ja iloa.

Sinikka Vuolanne

Kirjoittaja on Keski-Porin ja Ahlaisten seurakuntien nimikkolähetin Venezuelassa

Paasto lisää itsetuntemusta

Paasto on aina kuulunut kristinuskoon valmistautumisena pääsiäisjuhlaan. Parhaimmillaan paastonajasta muodostuu sisäinen tutkimusmatka. Se hiljentää ja herkistää.

Luterilaisilta näyttää ruokapaasto melkein unohtuneen. Paastonaikaan on kuitenkin hyvä etsiä myös ulkoisia muotoja, joiden avulla voi yrittää nitistää itsekkyytään. Voi luopua jostakin itseään sitovasta tavasta, vaikkapa kahvista tai oman auton käytöstä. Myös lähimmäisen muistaminen kuuluu olennaisesti paastonaikaan.

Mutta ei ruokapaastokaan pahasta olisi! Porilainen Irma kertoo pitäneensä ruokapaaston joka kevät. Kirkollisesta paastonajasta riippumattakin paasto soveltuu hänen mielestään hyvin kevät aikaan. Lokakuussa aloitettu paasto on ainakin hänelä epäonnistunut.

Irma kiinnostui paastoamisesta 14 vuotta sitten ystävänsä innoittamana. Paastoviikoistaan hän on pitänyt päiväkirjaa, josta löytyvät merkinnät niin viluista varpaista, ihanista aamuista kuin paastomehuistakin.

— Pahin on yleensä kolmas paastopäivä, silloin tuntuu, ettei tästä mitään tule. Mutta kun tietää, että huonojakin päiviä voi tulla, niin jaksaa eteenpäin.

Muutenkin hän korostaa tiedon merkitystä. Sitä helpompi on paastota mitä paremmin siihen on valmistautunut sekä mieleltään että asietietoa lueskellen. Myös ruoan keventäminen ja tyhjennys ennen paastoa ovat välttämättömiä.

— Kun kolmannen päivän yli pääsee, olo on loistava, tuntee olevansa täynnä tarmoa, jopa tekemättömiin töihin tarttuu ponnekkaasti. Ja nälkä ei todellakaan ole, vaikka moni ei sitä usko!

— Paaston aikana herkiytyy myös mieleltään. Sekin on hyvä kokemus. On rauhallinen ja hyvä mieli, sitä hyväksyy sellaisetkin ihmiset, joiden kanssa ei muuten tule toimeen.

Irmalle on tärkeää omistautua paaston aikana itselleen ja luoda hyvältä tuntuva päivärytmi. Mutta tietää hän niitakin, jotta paastosta huolimatta käyvät työssä. Ihmiset kokevat paaston hyvin yksilöllisesti, eivät toisen kokemukset toisella toistu.

Paastonajan perusedellytyksiä ovat Irman mielestä hyvä terveys ja iloinen mieli. Paaston täytyy olla vapaaehtoista ei siitä muuten mitään tule.

Seurakuntien taloudessa supistusten aika

Seurakuntataloudet ovat jutuneet vakavaan talouskriisiin. Talousnäkymien heikkeneminen, joka ensin tuli ilmi verotulojen pienenemisenä, yllätti seurakuntatalouden viime vuonna.

Kun Porin seurakuntayhtymälle laadittiin talousarviota vuodelle 1992, oli tilanne jo tiedostettu yleisesti ja verotulojen supistumisesta saatiin varsin tarkkoja arvioita. Vuonna 1991 verotuloja kertyi 41,3 miljoonaa markkaa, mikä oli noin kaksi miljoonaa vähemmän kuin vuonna 1990 ja noin kolme miljoonaa vähemmän kuin talousarviossa oli arvioitu.

Ensimmäistä kertaa miesmuistiin ollaan nyt tilanteessa, missä joudutaan harjoittamaan supistavaa taloudenhoitoa. Se on varsin vaikeaa, koska aiemmin on totuttu verotulojen jatkuvaan kasvuun.

Vuoden 1992 talousarvio rakennettiin 14 prosenttia edellistä pienemmäksi (1991 65.670.776 mk ja 1992 56.238.393 mk). Käyttötalouden osalta supistus oli seitsemän prosenttia.

Supistamista on kuitenkin edelleen jatkettava, sillä seurakuntatalouksien kriisi ei johdu pelkästään vallitsevasta olevasta lamakaudesta. Tälle vuodelle tehdyssä talousarviossa arvioitiin verotuloja kertyvän suunnilleen saman verran kuin vuonna 1991 eli 41 miljoonaa markkaa. Arvio näyttää kuitenkin liian optimistiselta. Pikemminkin näyttää siltä, että verotuotto tulee jäämään selvästi alle 40 miljoonan.

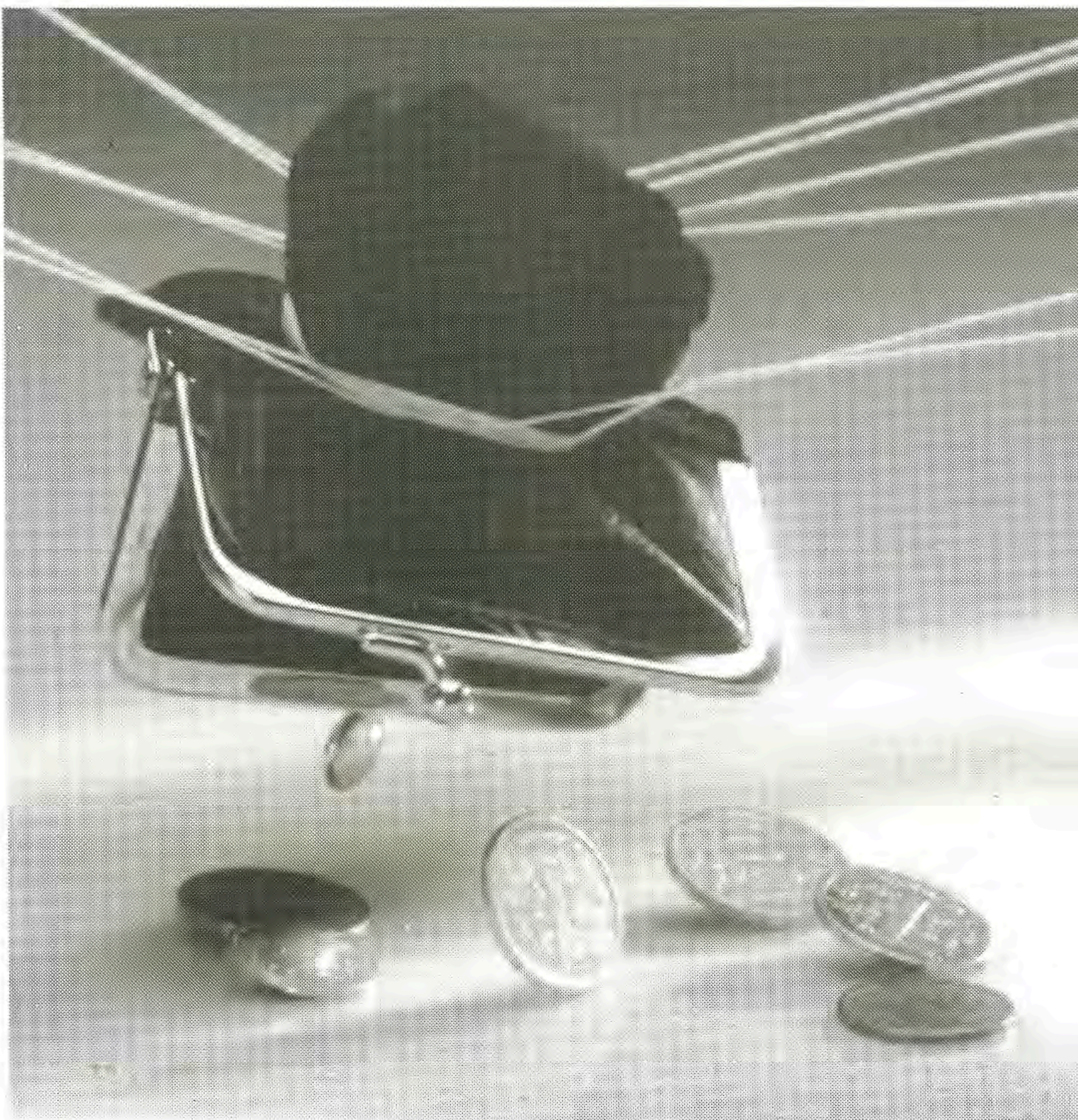
Kun menopuolella on myös pääosin seurakunnista riippumattomista syistä tullut huomattavia lisäyksiä, joita ei talousarviota laadittaessa ollut tiedetty ottaa huomioon, näyttää olevan syntymässä huomattava rahoitusvajaumus.

Rahoitusvajauksen kattamiseksi olisi määrärahoista pystyttävä säästämään. Tämä on vaikeaa, koska määrärahat on jo budjettiin merkitty vähennettyinä kaikissa pääluokissa. Lisäksi talousarvioon sisältyy jo muun muassa 300.000 markkaa palkkasäästöjä, joiden on ajateltu kertyvän vapaaehtoisista palkantomista virkavapauksista.

Seurakuntien talouden kriisiin vaikuttaa lamasta riippumatta lähinnä kaksi tekijää. Toisaalta tulopohja on kaventumassa verotuksessa tapahtuvien muutosten vuoksi ja toisaalta henkilöstömenot kasvavat voimakkaasti erikoisesti eläkemaksujärjestelmän muutoksen vuoksi.

Laman ja työttömyyden aiheuttaman verotulojen pienene- misen ohella on tullut ja on edelleen odotettavissa pysyviä, rakenteellisia muutoksia, jotka kaventavat kirkollisveron pohjaa.

Kirkkohallituksessa tehtyjen arvioiden mukaan on Porin seurakuntien verotulovähennys ve-

Jyrki Toivanen

roperusteissa tehtyjen muutosten vuoksi 1,3 miljoonaa markkaa vuonna 1991. Merkittävin muutos on harkintaveron poistaminen liikelaitoksilta.

Julkiseen keskusteluun on nostettu viime aikoina yhteisöjen kirkollisverotus. Sitä on arvosteltu lähinnä sillä perusteella, että yhteisöt eivät tarvitse ja käytä kirkon palveluksia ja yhteisöjen verovelvollisuudelta siten puuttuu tarkoituksidonnaisuus.

Toisaalta kuitenkin seurakunnat hoitavat eräitä yhteiskunnalle kuuluvia tehtäviä. Näitä ovat ennen kaikkea hautaustoimi ja väestökirjanpito. Hautaustoimen nettomenot Porin seurakunnissa olivat vuonna 1991 3.153.136 markkaa ja keskusrekisterin nettomenot 1.914.630 markkaa. Lisäksi seurakunnat hoitavat muitakin yhteiskunnan kannalta merkittäviä tehtäviä. Tällaisia ovat muun muassa perheasiain neuvottelukeskusten ylläpito, sairaalasielunhoito ja lasten päiväkerhotoiminta.

Yhteisöäyrien osuus kokonaisuusjärjestelmästä on Porin seura-

kunnissa 10,49 prosenttia eli rahassa noin 4,4 miljoonaa markkaa. Saatujen tietojen mukaan valtiovarainministeriössä kaa-vaillaan yhteisöjen kirkollisveron poistamista jo ensi vuonna. Mikäli sitä ei kompensoida seurakunnille, se johtaa toiminnan huomattaviin supistuksiin.

Lisäksi harkitaan pääomatulojen poistamista kirkollisverotuksen piiristä. Vaikutus olisi koko kirkossa noin 200 miljoonaa markkaa, mikä Porin seurakunnille merkinnee parin miljoonan markan vähennystä verotuloihin.

Eläkepomme ja kiinteistövero

Seurakuntien eläkeläisten määrässä on tapahtumassa tuntuva kasvua, mikä johtuu 1960–1980-luvuilla tapahtuneesta voimakkaasta henkilöstön lisäämisestä. Siksi onkin tulossa "eläkepomme".

Kirkon keskusrahasto maksaa seurakuntien työntekijöiden eläkkeet. Näihin saakka varat on

kerätty seurakunnilta vuosittaisen tarpeen mukaan. Rahastoi-vaan järjestelmään siirryttiin vasta vuonna 1991, jolloin yksi prosentti kerätyistä maksuista rahastoihin. Tämän jälkeen rahastointiosuus nousee vuosittain yhdellä prosenttiyksiköllä.

Tällä hetkellä eläkemaksu on 23,5 prosenttia palkasta. Vuosikymmenen kuluessa se tulee nou- semaan ainakin 30,5 prosenttiin. Tämä lisää Porin seurakuntien henkilöstömenoja lähivuosina useilla miljoonilla markkoilla.

Vuoden 1993 alusta voimaan tulevaisuun suunniteltu kiinteistövero tulee koskemaan myös seurakuntia. Vaikutus on Porin seurakuntien osalta vuositasolla satoja tuhansia markkoja.

Koska tulot ovat asettumassa selvästi aiempaa alemmalle tasolle ja henkilöstömenot kasvavat seurakunnista itsestään riippumattomista syistä, on selvää, on tehtävä selkeitä rakenteellisia muutoksia tasapainoon pääsemiseksi.

Henkilöstömenojen kasvun hillitsemiseksi ei ole muuta tietä kuin henkilöstön vähentäminen. Porin seurakuntien palveluksessa on tällä hetkellä 205 viran- tai toimenhaltijaa (vuonna 1975 oli 154). Lisäksi on huomattava määrä kausityövoimaa.

Yhteinen kirkkovaltuusto asetti keväällä 1991 toimikunnan, jonka tehtävänä oli tutkia Porin seurakuntien menojen karsimis- mahdollisuuksia ja tehdä niitä koskevia esityksiä sekä tutkia myös mahdollisuuksia tulojen lisäämiseen lähtökohtana veroäy- rin hinnan pitäminen suunnilleen nykyisellä tasolla. Veroäyri- hin- ta on ollut 1,25 penniä 1970-luvun alkupuolelta lähtien.

Toimikunta ehdottaa, että päätavoitteiksi asetettaisiin henkilöstön vähentäminen nykyisestä tasosta vähintään 10 prosentilla vuoteen 1996 mennessä ja 20 prosentilla vuoteen 2000 mennessä. Lisäksi esitetään vähän käytettyistä kiinteistöistä ja toimitiloista luopumista, tarpeettoman laajasta siirtomäärärahakäytännöstä luopumista ja siirtymistä rahastoivaan järjestelmään sekä organisatorisia muutoksia hallinnossa byrokratian vähentämiseksi. Myös seurakuntien lukumäärän vähentäminen nykyisestä kuudesta asetetaan tavoitteeksi. Henkilöstön vähentämisessä pyritään käyttämään hyväksi niin sanottua luonnollista poistumista.

Henkilöstömenot ovat noin 55 prosenttia varsinaisista menoista. Seurakunnilla on käytössä 29 omaa kiinteistöä, kymmenen osakehuoneistoa ja 19 vuokrahuoneistoa. Kiinteistötoimen menot ovat noin 18 prosenttia Porin seurakuntien varsinaisista menoista.

Taloudellisen tilanteen ennakoitua nopeammasta huononemisesta saattaa seurata, että talouden tervehtyttämistä tutkineen toimikunnan tekemät ehdotukset osoittautuvat riittämättömiksi.

Henkilöstön luonnollinen poistuma tulisi tässä tilanteessa ehdottomasti käyttää erittäin tehokkaasti hyväksi, ettei jouduttaisi turvautumaan irtisanomisiin. Paljon ei lohduta sekään, että myös muissa seurakunnissa painitaan samanlaisten ongelmien kanssa ja kuntataloudetkin ovat kriisissä. Hyvällä yhteistyöllä ja talkoohengellä ongelmat ovat kuitenkin voitettavissa.

Osmo Kauppinen
kirjoittaja on Porin seurakuntien hallintojohtaja

”Ei kai ne koko ajan prätäkällä päristele”

GOSPELKUORO HILJENTÄÄ MOTORISTIT

— Ei kai ne koko ajan prätäkällä päristele. Kai niidenkin täytyy välillä hiljentyä, tuumaa Marjo Hakamäki (17) motoristeista.

Marjo on mukana nuorten gospel-kuorossa, joka esittää hiljaisuuden messun motoristikirkossa toukokuun 9. päivänä Porin jokirannassa.

Gospel-kuorossa on mukana kymmenestä kahteenkymmeneen nuorta pääasiassa tyttöjä.

— Kaipaamme lisää innokkaita näyttelijöitä ja laulajia, etenkin poikia. Poikapula on hirveä, vakuuttavat Marjo Hakamäki, Milla Koivisto (16) ja Minna Tommila (17) ykskantaan.

Minna kertoo tyttöjen nauraneen, kun he kuulivat ensimmäisen kerran esiintyvänsä hiljaisuuden messussa motoristikirkossa.

— Se tuntui jotenkin koomiselta.

Nuoret nauttivat laulamista,

soittamisesta, esiintymisestä. Etenkin afrikkalainen gospel-messu on vapaamuotoisuutensa takia tytöille mieleen. Saa helistää, lyödä ja rummuttaa omituisia soittimia. Hymyillen he muis-televat, kuinka joku kerran oli tampaissut mukaan jopa leh-mänkellon.

— Missään ei pääse niin hyvin esiintymään kuin seurakunnassa, toteaa Milla.

Tytöt kokevat myös, että on helpompi kertoa evankeliumin sanomaa laulamalla kuin puhumalla.

Yksinkertaisuus koskettaa

Gospel-kuoroa on viime syksystä asti vetänyt sairaanhoidonopettaja Sinikka Vuorinen. Osa kuorolaisista on laulanut ja näytellyt myös Ritva Tuutti-Frimanin ohjaamissa esityksissä, muun muassa Missio Porissa esitetyissä draamoissa ja joulun ajan ”Valon lapsi” -kuvaelmassa.

Motoristikirkossa esitettävä hiljaisuuden messu on toisen tyylinen kuin jo tutummaksi tullut ja myös gospel-kuoron eniten esittämä afrikkalainen gospel-messu.

— Molemmissa messuissa on kyllä vahva sanoma, kun vain pysähtyy kuuntelemaan sanoja. Hiljaisuuden messu on kuitenkin rauhoittavampi kuin rytminen afrikkalainen gospelmessu, sanoo Sinikka Vuorinen.

Hän arvelee, että hiljaisuuden messu sopii hyvin suomalaiseen mentaliteettiin, jossa ei ole totuttu ilmaisemaan voimakkaita ilon tunteita. Laaja seurakuntaväki kokee sen helposti läheiseksi.

Hiljaisuuden messussa sanat hiljentävät ihmisen. Se ei välttämättä tarkoita sitä, että kuoron pitäisi laulaa vain hiljaa ja hempeästi. Sinikka Vuorinen muistuttaa kuitenkin, ettei rukousta, anomista ja katumusta ole totuttu kovin isolla äänellä ilmentämään.

Melodiat ovat hiljaisuuden messussa yksinkertaisia.

— Yksinkertaisuus on aika

Sinikka Vuorinen on johtanut gospelkuoroa viime syksystä lähtien.

vaikuttavaa. Se koskettaa ja hoitaa ihmistä.

Vähemmän luuloja

Sinikka Vuorinen toivoo ennakkoluulottomuutta seurakunnan musiikkiin.

— Ennakkoluulottomuutta pitäisi olla niin musiikin tekemisessä, esittämisessä kuin kuulemisessakin, hän sanoo.

Erilaiset messut ovat tervetulle vaihtoehto perinteisille jumalanpalveluksille. Ihmisten pitäisi hänen mielestään saada valita, mikä omaa elämäntilannetta ja ihmisenä kasvua parhaiten tukee. Joissakin ihmisissä perinteinen jumalanpalvelus voi herättää ikäviä tunteita ja mielikuvia, jos esimerkiksi lapsena on joutunut vastoin tahtoaan käymään usein kirkossa.

Ei pidä vastustaa uutta, mutta ei myöskään vähätellä perinteistä.

— Joskus vanhat väkevät virret ovat niitä, joista löytää ravinnon. Toivon kuitenkin, että sanoista ”virsi” tai ”hengellinen laulu” ei syntyisi vain tiettyä, yhdenlaista miellelyhtymää, Sinikka Vuorinen sanoo.

Kasvatusperinteemme voi hänen mielestään olla monessa asiassa tukena, mutta myös suurena esteenä. Ennakkoluulot ja raja-aidat nousevat meistä ihmisistä, eivät Jumalasta.

— Kristus on seurakunnan pää ja keskipiste. Meillä on tavattomasti mahdollisuuksia toimia. Jos jokin asia ei hyödytä meitä tai anna ravintoa meille, voi sama asia olla ohjaamassa joltain toista seurakuntayhteyteen. Emme aina itse pysty näkemään, mikä on hyväksi toiselle, hän muistuttaa.

Kutsumus, ei velvollisuus

Musiikkityö seurakunnassa on Sinikka Vuoriselle kutsumus. Siitä ei hyödy rahallisesti, eikä sitä jaksaa tehdä myöskään palkasta velvollisuudesta.

— On kysymys kutsumuksesta. Tämä on minun tehtäväni seurakunnan rakentamiseksi. Kristittyinä ajattelen, että musiikilla voi olla julistava tehtävä. Musiikki voi vapauttaa ja innostaa, muuttaa sekä mielialaa että toimintakykyä, sanoo Sinikka Vuorinen.

Marjaana Perttula

Paraatijajona motoristikirkkoon

Äitienpäivän aattona 9. 5. soivat Porissa motoristin urut. Porin Moottorikerho järjestää nostalgiset Tiilimäen TT-ajot ja Porin seurakunnat motoristikirkon.

Molempien tapahtumien näyttämönä on Porin Eteläranta, josta TT-ajo lähtee ja johon motoristit eri puolilta Suomea ko-koonnuttavat ehtoollismessuun.

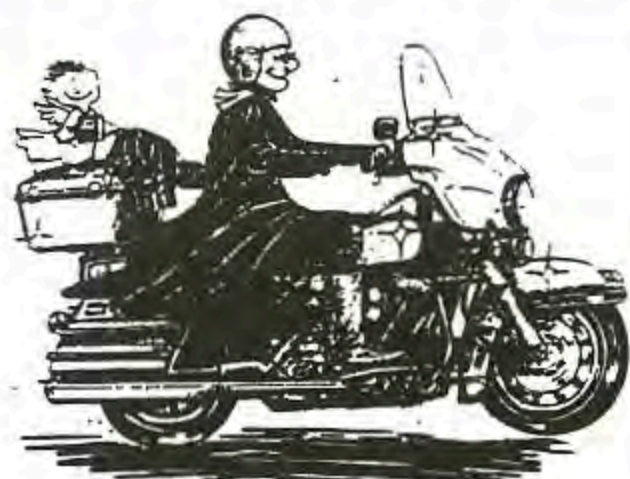
Motoristikirkko on Porin seurakuntien yhteiskunnallisen työn projekti, joka rakennetaan yhteistyössä porilaisten moottoripyöräkerhojen kanssa.

Jotkut porilaiset motoristit ovat etelänmatkallaan saattaneet olla todistamassa vastaavanlaista jumalanpalvelusta Italiassa tai Saksassa. Joskus on voitu suu-resta kansainvälisestä kokoontumisasajasta kutsua yksi pyöräkunta jokaisesta maasta kirkkoon, jossa pyörät ja motoristit on siunattu.

Porin motoristikirkossa on kyse drive in -tapahtumasta. Ideana on, ettei pyöriä jätetä ulos sillä välin kun ollaan kirkossa vaan niillä ajetaan suoraan ”kirkkoon” — tässä tapauksessa Eila Hiltusen ”Kasvun aika” -veistoksen ympärille, kentälle pystytettyyn kirkkoon.

Kaksi vuotta sitten Liedossa järjestettiin drive in -motoristikirkko kymmenennen kerran. Silloin arkipiispa John Vikströmin saarnaa oli kuuntelemassa seitsemänsataa motoristia. Viime vuonna paikalla oli toista tuhatta motoristia.

MOTORISTI KIRKKO

PORI 9.5. klo 15.30

Motoristikirkon julisteen teki Kristiina Lehtonen.

Porin motoristikirkkoon odotetaan viittäsatia pyöräkuntaa.

Varsinkin ensikertalaisena mukana olleisiin on tehnyt vaikutuksen jumalanpalveluksen päättävä ”motoristin urkujen” soittaminen eli kaikkien koneiden yhtäaikaisten käyttäminen matallassa rekisterissä.

Ehtoollismessua edeltää kokoontuminen Honkaluodossa Tielaitoksen varikolla, jossa motoristit järjestäytyvät paraatia varten. Liikkeelle lähdetään n. 15.15. Moottoripyöräpoliisin vetämä motoristijoukko ajaa kaupungin halki Etelärantaan.

Yleisradio nauhoittaa ehtoollismessun ja se lähetetään radiojumalanpalveluksena 24. 5.

Pasi Viitanen

Mitenkä se menikään, miettivät Susanna Helin (piano) ja Henriikka Ketonen (seisomassa).

Astu kamariin

Vanha mummun kamarin tunnelma elää nykyaikanakin. Tässä perusajatus uuteen toimintaan. — Vaikutelma siitä, että juuri "mummun kamarissa" kohtavat eri-ikäiset ihmiset, on antanut aiheen lähtöä kehittämään kirkollista, kaikille yhteistä toimintamuotoa.

Porilaissyntyinen, nykyisin Tampereella työtään tekevä **Maarit Tammisto** on saanut jopa palkinnon "Vuoden hoitoteko" sekä tietysti paikallista ja valtakunnallista huomiota.

Diakoniakeskuksen johtokunta on jo joitakin vuosia sitten esittänyt vastaavan toiminnan käynnistämistä. Nyt hanke on saanut uutta tuulta, kun Porin seurakuntien yhteinen kirkkoneuvosto on tehnyt periaatepäätöksen Hallituskatu 9:n alakerran tilojen käytöstä.

Samanaikaisesti on ollut käynnissä rekrytointi ja tällä hetkellä 70–80 henkilöä on jo tarjoamassa palvelujaan ja jopa erilaisia irtaimistoa "Mummun kamarin" sisustamiseksi.

Nyt vain odotellaan lokaaliin pikkuremonttia ja toivotaan uuden lähimmäispalvelumuodon käynnistymistä.

Aluksi on tarkoitus vain olla koolla muutamana päivänä viikossa, mutta toivottavasti alkujoukko monikertaistuu, niin silloinhan viikkokin vierähtää vielä nykyistä nopeammin.

Nimi "Mummun kamari" on koettu joissakin yhteyksissä vieraaksi. Tämän seikan korjaamiseksi ja porilaisille sopivan nimen löytämiseksi diakoniakeskuksen johtokunta on päättänyt järjestää **nimikilpailun**, joka ratkaistaneen myöhemmin.

Jos sinulla on kiinnostusta antaa ajastasi vaikka vain tunti viikossa tai kuukaudessa tai jos maltat luopua jostain esineestä, voit senkin sijoittaa "mummun kamariin".

Soittele tai poikkea jutustelemaan diakoniakeskukseen.

Hannu Salonoja
diakoniajohtaja

Martti Lankonen ja etiopialaisen kuurojenkoulun pojat ymmärsivät toisiaan mainiosti viittomakielellä.

Kummit ja lähetyspiirit kuurojen koulun tukena

— Vammaisen asema on ollut Afrikassa surkea aivan näihin aikoihin asti. Ei heitä ole pidetty ihmisinäkään, kertoo **Matti Lankonen**. Hän pääsi helmikuussa tutustumaan kuurojenkoulun Etiopiassa, jossa Kuurojen Lähetys ylläpitää kouluja kuuroille.

Martti Lankonen on tiiviisti mukana Kuurojen Lähetyksen työssä. Kuurojen Lähetys toimii Suomen lähetysseuran haa-raosastona. Porilaisille yhdistys tuli tutummaksi, kun Kuurojen lähetys piti valtakunnallisen vuosijuhlansa Porissa huhtikuun alussa.

Kuurojen Lähetys tukee Etiopiassa Kerenin ja Hosainan kuurojenkouluja sekä kuurojenkoulun keskusta Asmarassa. Tansaniassa on Mwangan kuurojenkoulu ja toista parhaillaan suunnitellaan.

Yhteistyötä tehdään Ruotsin

ja Saksan vastaavien järjestöjen kanssa. Myös Suomen valtio kokee sen kautta kuurojenkoulun Afrikassa.

Tutustumismatkallaan Afrikkaan Martti Lankonen näki, miten vaikeissa oloissa lähteystyön tekijät kouluissa toimivat. Ja miten oppivaisia ja tarkkoja lapset olivat! Suomalaisia tukijoitaan lapset pitivät ystävinään ja kyseivät innokkaasti kuulumisia.

Myös **Kerttu Lankonen** on omistautunut Kuurojen Lähetyksen työlle. Hän hoitaa yhdistyksen kummilapsitoimintaa. Hän on ollut yhdistyksen kummisihteerinä alusta asti eli yli 20 vuotta.

— Yli sadalla suomalaisella on kuuro lapsi kummilapsenaan joko Etiopiassa tai Tansaniassa. Kummiksi lupautunut maksaa 150 markkaa kuukaudessa, mikä riittää turvaamaan lapsen kou-

lunkäynnin. Kummeus jatkuu kunnes nuori siirtyy työelämään.

Kerttu hoitaa kummitoiminnan kirjeenvaihdon ja yhteyskirjeet. Joskun kummit saavat myös suojatilaan kuvia tai piirustuksia. Porissa näitä kuurojen lasten kummeja on kymmenkunta, mm. Länsi-Porin perhekerholaiset tukevat etiopialaistytön koulunkäyntiä.

Kummilapsitoiminnasta kiinnostuneille Kerttu kertoo mielellään lisää, puhelinnumero on 471 389, myös tekstipuhelimen kautta voi soittaa, tekstipuhelimen numeron on 920 28.

Kerttu ja Martti Lankonen käyvät myös Kuurojen yhdistyksellä joka tiistai kokoontuvassa lähetyspiirissä. Kummitoiminnan ja avustusten ohella lähetyspiiriläisillä on keskeinen osa kuurojen lähetyksen turvaamisessa.

Kirkolliskokoukseen kaksi porilaista

Kirkon ylimpään päättävään elimeen on valittu nelivuotiskaudeksi 1992–1995 kaksi porilaista. Maallikkoedustajaksi valittiin lehtori **Rauni Rautavuori** ja pappisedustajaksi perheasiain neuvottelukeseuksen johtaja **Martta Kaartinen**.

Ns. maallikkoedustajan paikkoja kirkolliskokouksessa on 64. Äänioikeus maallikkoedustajien vaalissa on seurakuntayhtymissä seurakuntaneuvostojen jäsenillä ja muissa seurakunnissa kirkkovaltuutetuilla. Papisto valitsee keskuudestaan 32 pappia. Pysyvä edustajapaikka kirkolliskokouksessa on piispoilla. Kun mukaan lasketaan vielä valtioneuvoston, korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden edustajat, tulee kirkolliskokouksen jäsenmääräksi 108.

Kirkolliskokous kokoontuu vuosittain touko- ja marraskuussa. Uusi kirkolliskokous saa käsiteltäväkseen ainakin jumalanpalvelusuudistuksen, papin vaalin uudistamisen ja mahdollisesti virkauudistuksen. Edessä on myös vaikeita säästöpäätöksiä kirkon nopeasti heikentyneiden talousnäkömien vuoksi.

Kotikäyntityö alkaa Toukarilta

Keski-Porin seurakunnassa aloitetaan laaja kotikäyntityö, jonka tavoitteena on saada yhteys kaikkiin seurakunnan jäseniin. Toiminta aloitetaan vielä huhtikuussa Toukarilta. Syksyllä jatketaan Lyttälässä ja Hyvelässä.

Kotikäyntityö alkaa 22. huhtikuuta Toukarilta, jossa kodit on tarkoitus kiertää 2. 5. mennessä. Kotikäyntityön päätöstahtuma on Toukarin koulussa sunnuntaina 3. toukokuuta klo 14.

Kotikäyntityössä seurakuntatoiminnassa aktiivisesti toimiva haluaa tuoda tervehdyksen seurakunnasta ja kutsua mukaan. Kaikki tämä kerrotaan lyhyesti muutamin sanoin ja esittein, mikäli kodissa halutaan kävijä ottaa vastaan.

Kotikäyntityön tarkoitus ei ole saarnata eikä siinä paineta tahdittomasti päälle oven avaajan mielipidettä kuulematta. Pyynnöstä toki rukoilemme ja ohjaamme käynnin jälkeen avun tarvitsijan apua saamaan.

Kotikäyntityön tarkoituksena on — sanottakoon se vielä — lyhyt tervehdys seurakunnasta, jonne useamman toivoisi hakeutuvan löytämään sitä turvallisuutta ja toivoa, joka meille on annettu kristittyinä tähän elämään ja kuolemaan Jeesuksen kautta. Tätä toivon ja ilon näkökulmaa kotikäyntityön tulisi lyhykäisyydessäänkin olla julistamassa.

Tehtävään lähteviä on koulutettu huhtikuun alkupuolella.

Tässä vaiheessa haluan jo kiittää evankelioimistyön puolesta kaikkia ja Sinua yhtävä, joka jaksat muutaman minuutin kuunnella, kun luoksesi tullaan.

Tapaamisiin!
Heikki Nummijärvi

Keski-Porin seurakunnan evankelioimistyön johtokunnan puheenjohtaja

Menninkäinen ja päivänsäteet

"Hannes-pappi! Meidän mummi on kuollut ja se on nyt taivaassa!" Jessikan letinauha hipaisi poskeani, kun tyttö pyri syliin kertomaan isoa asiaansa. Hän ei ehtinyt saada vastausta, sillä lause melkein keskeytyi toiselta puolelta kuuluvaan ääneen: "Hannes-pappi! Onks ihan varmaa, että kaikki, jotka kuolee, menee Jumalan luokse?" Kysymys karehti Tomin huulilla. Myös se edellytti vastausta, mutta tuossapa seisoin jo edessäni Jenni totisin silmin ja jotain tärkeää mielessään: "Hannes-pappi! Meidän kissalle syntyi eilen viis pentua ja ne on ihan niin kuin sinä — sokeita!"

Hyvä tavaton, kuinka tuollaiset päivänsäteet osaa-vat moukaroida papin sydäntä: Mistä he löytävätkin aina arimmat paikat suloisten lekojensa iskeä? En tiedä, mutta sen tiedän, että käynnit päiväkodeissa merkitse-vät itselleni paljon. Kysymys on enemmän kuin seura-

kunnan ja kunnan, kirkon ja kodin välisestä yhteistyöstä. Määrittely on tietysti oikea ja periaate jalo, mutta se jalostaa paperia ihmistunteista.

Tuntee ja siis sydänten tasolla vierailut päiväkodeissa peräti lähentävät tekijäänsä Jumalaan. Hän saa aistia lasten aitoudessa Herramme pyhän läsnäolon. Jumala ei vetäydy paperin arkea ja omaa ylhäisyyttään erottavan pilvimuurin taa, vaan hyppää keskelle kaikkein työteliäintä tiistaipäivää lapsiparven ottaessa kopin Hänestä.

Ja toisin päin: Isä taivaan tuntuu tuon tuosta väsyneeseen "paimenkoiraan", tähän tavallisten tekemysten kirkkovahtiin sellaisissa paikoissa kuin päiväkodit. Soit-topyyntö, työntekijäkoukukset, lokeroon tungetut paperiröykkiöt ja teologipalaverit suorittavat katoamistempun hetkellä, jolloin ovi niiden ja lasten väliltä suljetaan. Hannes-pappi on astunut omaan maailmaansa melkein idylliin sieltä, mihin

Tuulentuvan päiväkodissa Olli ja Susan pääsivät kummeiksi, kun Hannes-Pappi kertoi kasteesta.

hän ei tunne kuuluvansa.

Muutama muukin porilaispaimen nauttii etuoikeudesta kohdata metrin korkuisia Jumalan lapsia. Mm. meidän Pirjo saapui tässä päivänä kirkkahana kotiin kertomus eväinään: Oli kuulemma kysynyt: "Mitä papit tekevät?"

Polvenkorkuinen poju tiesi olennaista ehättäessään ensimmäisenä vastaamaan: "Papit tekevät kepposia!"

Niin oikein — ja tähän sorvataan piste, sillä kommentit ovat tyyten tarpeettomia.

Hannes Tiira

Pienryhmä riemuitsee uskon yhteydestä

ILO alkoi missiosta

”Missiopiiriläiset ovat halanneet toisiinsa Aron Eijan ja Arton pihassa”, kertoi huhu heti ensimmäisen naistenpiirin jälkeen. Jotain merkittävää oli täytynyt tapahtua.

Iloinen puheensorina kuuluu Arojen eteisestä, kun piiriläiset tupsahtelevat sisään. Kukaan ei selvästikään ole vastentahtoisesti liikkeellä.

— Tähän pitää aina päästä, tiivistää Soili Träskinkoski piiriläisten tuntemukset.

— Pienryhmä on ihan ehdoton. Täältä saa uskolleen

pohjaa. Muuten taipuu maailman tuulen mukana, hän jatkaa.

Eija Aron vetämä naistenpiiri on yksi neljästä pienryhmästä, joka syntyi Ahlasiin Missio Porin tuloksena.

— Tämä on kaikki Jumalan ihmettä Tällainen siunaus...

Piirissä käy seitsemän naista, pääasiassa 30—40 -vuotiaita. He ovat löytäneet ja löytämässä uskon ihmeitä ja syvyyksiä. He ovat löytäneet uskon ilon. Heille usko ei ole nipottamista ja itse yrittämistä, vaan leppäämistä Jumalan kämmenellä, ansiotta. Hei-

dän elämäänsä usko ei ahdistaa ja kiristä. Se vapauttaa.

— Ei tarvitse järjestää mitään ”esityksiä”, ei ihmisille eikä Jumalalle. Saa olla ihan rauhassa oma itsensä, sanoo Ulla Vähänummi.

Hän on kokenut, kuinka usko on noussut arkielämän huolien takaa ykkösasiaksi, elämän kantavaksi voimaksi. Uudistumista uskossaan on kokenut myös Anita Iitti, jolle missio ja siellä alttarille meno oli uusi alku.

— Ei yksi puu pala. On ollut hienoa kokea uskon yhteyttä pienryhmässä, hän kiittelee.

Soili Träskinkoski kertoo, että vieressä istuva ystävä, Anne Stenfors, oli hänelle ratkaiseva rohkaisija missioon lähtemisessä. Myöhemmin yhteiskuljetuksesta naiset lähtivät matkaan omalla autolla.

— Se oli ihan hyvä. Meillä oli aikaa jäädä eteen juttelemaan, kertoo Anne Stenfors, joka oli vinkannut paikalle tutun sielunhoitajan.

Missio oli molemmille käännekohta, ratkaisun paikka.

— Etsin elämään syvyyttä ja tarkoitusta. Koin voimakkaasti, että nyt on aika tehdä

ratkaisu. Tämä saattaisi olla viimeinen mahdollisuuteni, muistelee Anne Stenfors illan alttarihetkeä.

Marita Lehtonen miettii, että hänen piiriin tulonsa ei taida liittyä mitenkään missioon, vaan enemmän piirin vetäjään...

Ei ihan niinkään, tuumaa Eija Aro ja onkii Raamattunsa välistä mission Andreas-kortin, johon hän oli kirjannut niiden ihmisten nimiä, joita hän erityisesti halusi muistaa rukouksessa. Eija Aro näyttää vain ensimmäisen nimen: Marita Lehtonen.

— Olen alusta asti huomannut, että sinä olet rukoillut puolestani, sanoo Marita Lehtonen hiljaa.

Usko, löytämisen ilo ja keskinäinen luottamus ovat merkinneet naisten piirissä ihmeellistä yhteyttä.

— Tarvitsemme tätä yhteyttä. Emme kuitenkaan saa jäädä sisänpäin lämpiäväksi joukoksi. Jossain vaiheessa meitä aletaan irrottaa uusiin tehtäviin. Solu jakaantuu ja evankeliumi menee eteenpäin, Eija Aro uskoo.

Marjaana Perttula

Ahlaisten naistenpiiri kokoontuu keskiviikkoisin Eija Aron luona. Kuvassa ylärivissä Ulla Vähänummi, keskellä Marita Lehtonen, Soili Träskinkoski ja Anne Stenfors, alinna Eija Aro (& Hemmo-kissa) ja Anita Iitti.

Vapaaehtoiset rahoittivat Missio Porin

Missio Pori, viime lokakuussa pidetty suuri seurakuntatapahtuma tuotti iloisen yllätyksen myös talouden puolesta. Mission menot olivat 517 000 markkaa ja tulot 562 000 markkaa. Tapahtuman ylijäämä 45 000 markkaa lahjoitetaan Missio Volgalle. Myös yksi Missio Pori-tapahtumien kolehdeista kerättiin Missio Volgalle.

Porin seurakunnat myönsivät tapahtumalle 300 000 markan takuusumman vuoden 1991 talousarviossa, mutta missio voitiin rahoittaa kokonaan ilman budjettirahoja. Ennakkoon oli arvi-

oitu, että missio tulee maksamaan noin 750 000 markkaa.

Vapaaehtoisten työpanos ja lahjoitukset vaikuttivat ratkaisevasti Missio Porin onnistumiseen. Vapaaehtoisten listassa oli noin tuhat nimeä, ihmiset tukivat toimintaa antamalla sekä rahaa että aikaansa tapahtuman käyttöön. Liiketoimintaa saatiin kannatusilmoituksia ja mission soittokampanjan ajaksi puhelimen käyttömahdollisuuksia.

Missio Porin päättilaisuuksiin Porin urheilutalossa 23.—27. 10. 1991 osallistui

16 000 henkilöä. Myös Nakkilassa ja Harjavallassa oli omat missioillat. Mission puhelinkampanjan aikana soitettiin noin 40 000 kotiin Porissa ja ympäristössä. Mission pienryhmiä perustettiin Porin ja ympäristön seurakuntiin noin 80, jäseniä ryhmässä on noin 450.

Missio jatkuu Volgalla

Kalevi Lehtisen Leningradin

missiot osoittivat, että uskonto on venäläisille todellinen vaihtoehto. Missiot herättivät kiinnostusta myös muualla entisessä neuvostoliitossa. Syntyi ajatus missiosta pitkin Venäjän sydäntä, Volgaa. Kalevi Lehtinen sai missiokutsun 12 Volgan kaupunkiin Tserepovetsista Volgogradiin. Tapahtumat kestävät tämän vuoden elokuun lopusta lokakuun alkuun.

Missioiden valmisteluun lähtevät seurakunnat ovat pieniä, pioneeritilanteessa eläviä seurakuntia, jotka kokoontuvat pienissä kokous-

huoneissaan. Aineellisesti ei Venäjän seurakunnilla ole varaa suurten missioiden järjestämiseen, joten suurtaapahtumien valmisteluun tarvitaan varat lännestä.

Misio Volgan budjetti on noin 10 miljoonaa markkaa, josta suomalaisten tavoitteeksi on asetettu kolme miljoonaa markkaa. Suomalaisen ohella Missio Volga rahoittavat keskieurooppalaiset. Missio Volgan järjestelyitä johtaa porilaissyntyinen pastori Markku Happonen.

Mysteeri usko asia

”Luon

Mysteriksi sanottua tapahtumaa välttämättä salaisuus, jota ei voi jättää. Miten mysteeri, itä nousemuksen yllä laisessa kirkossa?

— Ei se näy. Se on pitkälle Sanan kirkkoherra Kari

Erkkola muistuttaa, että teriläinen kirkko syntyi tilanteessa, jossa materia oli keää ja taivasosuuden saaksi myytiin aneita. Omien tekojen ja materian vaikohtana Luther korosti malan Sanaa, Raamatun keisyyttä.

— Eikä ole mitään syvyyttä pyrkiä pois luterilaisesta teologiasta. Viime vuorokauden tosin on onneksi huomattava, että ihmisellä on muitakin aisteja kuin kuulo.

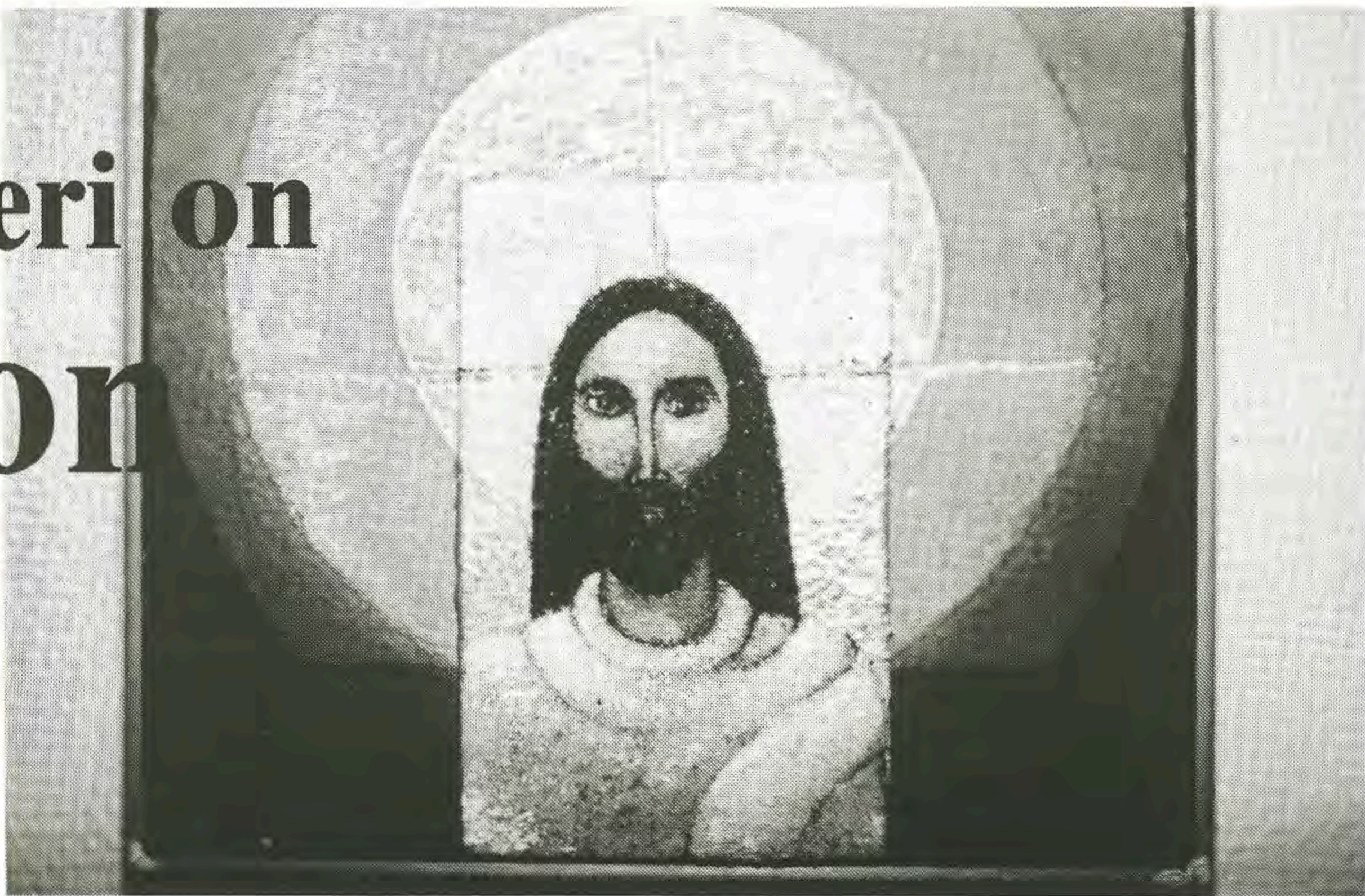
Salaisuus näkyy sakramenteissa

Erkkola huomauttaa kuitenkin, että jotain näkyvää mysteeriin eli salaisuuteen sisältyy luterilaisuudessaakin: Sanan sakramentit.

— Salaisuus on meillä näkyvillä. Evankeliumin salainen todellisuus kohtaa ihmisen näkyvällä tavalla kastetuksella ja ehtoollisella. Käytännön järjellä ei voi ymmärtää miksi juuri vedellä kastamalla liitytään Jumalan yhteyteen. Se on mysteeri, hän tekee.

— On paljon selittämättömiä asioita, kuten luominen ja Kristuksen sovitus. Eikä järjellä voi selittää myöskään Pyhän Hengen toimintaa maan päällä. Jumalan kaikkien persoonien toiminta on salaisuus. Luotu ei nousta Luojan tasolle, Erkkola sanoo.

teri on
on

ei voi nousta Luojan tasolle”

arvoituksellista asiaa, voimaa. Mysteeri on sa- järjellä selittää. tuksen salaisuus ja ylös- mollisuus, näkyy luteri-

uu. Luterilainen kirkko ko, sanoo Keski-Porin ola.

Kirkkoherra Erkkolan mukaan luterilaiset ovat tottuneet pitämään erillään järjen ja uskon, maallisen ja taivaallisen.

Järki ja usko pidetty erillään

Kirkkoherra Erkkola arvelee, ettei järjen ja uskon ristiriita kuitenkaan aiheuta luterilaisille ylipääsemättömiä ongelmia.

— Luottamus tieteen kykyyn ratkaista ongelmat on pikku hiljaa väistynyt. Yllättävät maanjäristykset tai kovat lumisateet siellä, missä niitä ehdottomasti ei pitäisi olla, lyövät poskelle ihmisen luottamusta omaan tietoonsa ja järkeensä. Tämä on vahvistanut uskoa siihen, ettei maailma lopultakaan taida olla ihmisen käsissä...

Suomalainen uskoo yli- luonnolliseen, mutta hänen uskonsa ei välttämättä näy paljon ulospäin. Luterilaisuus edellyttää kyllä henkilökohtaista Jumala-suhdetta, mutta uskonto on Erkkolan mukaan muuttunut yksityisasiaksi, jota ei paljon näytetä.

Hän viittaa Lutherin regimenttioppiin, oppiin maallisesta ja taivaallisesta valtakunnasta ja vallasta.

— Molemmat ovat Jumalan antamia tehtäviä. Järjen maailma ja uskon maailma on ehkä totuttu pitämään erillään. Maallisissa asioissa on totuttu käyttämään järkeä, hengellisissä asioissa uskoa, Erkkola selvittää.

Ristin sanoma pääsiäisen ydin

On helppo sanoa uskovansa Jumalaan, Varjelukseen, Korkeampaan Voimaan, Suurempaan Ohjaukseen, Johdatukseen, Luojaan. Mutta pääsiäisenä kysytään uskoa myös ristiinnaulittuun Kristukseen.

Erkkolan mielestä Raamattu on otettava sellaisenaan. Mitään ei tarvitse selittää pois.

— Pääsiäisen pääsanoma on se, mitä Kristukselle tapahtui noin 2000 vuotta sitten. Kristus kuoli, jotta meille voitaisiin antaa anteeksi. Kristus heräsi kuolleista, jotta myös meidät voitaisiin herättää. Pääsiäisen sanoma koskee meitä kaikkia: minä saan anteeksi, koska Kristus on ristillä kuollut puolestani.

Osallisuus kärsimykseen

Erkkola korostaa myös toista puolta pääsiäisen sanomassa. Pääsiäisen viesti ei ole pelkästään sitä sanomaa, joka lukee kirjassa ja jonka uskomme todeksi.

Kristuksen kärsimys on tämän maailman kärsimystä. Kirkko on Kristuksen ruumis, ja kirkon pitäisi kulkea kärsivien rinnalla, Erkkola huomauttaa. Pääsiäisen sanoma on osallisuutta Kristuksen kärsimykseen. Erkkola viittaa Paavalin sanoihin:

”Nyt minä iloitsen kärsiesäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta.” (Kol. 1:24).

Jeesus osoittaa meille toisiamme

Kristuksen sovitustyön pitäisi merkitä myös sitä, että kristitty alkaa katsella maailmaa toisilla silmillä — niillä sil-

millä, joilla Jeesus katsoi alas ristiltä. Ne silmät näkivät paljon pahuutta, mutta rukous oli: Isä, anna heille anteeksi.

Erkkola muistuttaa, kuinka Jeesus ristiltä sanoi Johannekselle: Katso, äitisi. Ja Marialle: Katso, poikasi.

— Ristiltä Jeesus osoittaa meille toisiamme. Kun me katsomme Kristusta, näkökulmamme muuttuu. Katse omasta itsestä siirtyy Jumalaan ja muihin ihmisiin. Evankeliumi on Jumalan Voima, joka muuttaa ihmisen ajatusta itsestään ja muuttaa myös hänen maailmankuvaansa.

— Se on samalla tavalla salaisuus kuin kaste. Ei sitä tarvitse selittää. Se vain tapahtuu. Uskon kautta lähimmäinen muuttuu toisenlaiseksi. Jokainen ihminen saa korvaamattoman arvon: Jokaisen ihmisen puolesta on Jumalan Poika kuollut, Erkkola jatkaa.

Etusijalla rakkaus, ei oma hyöty

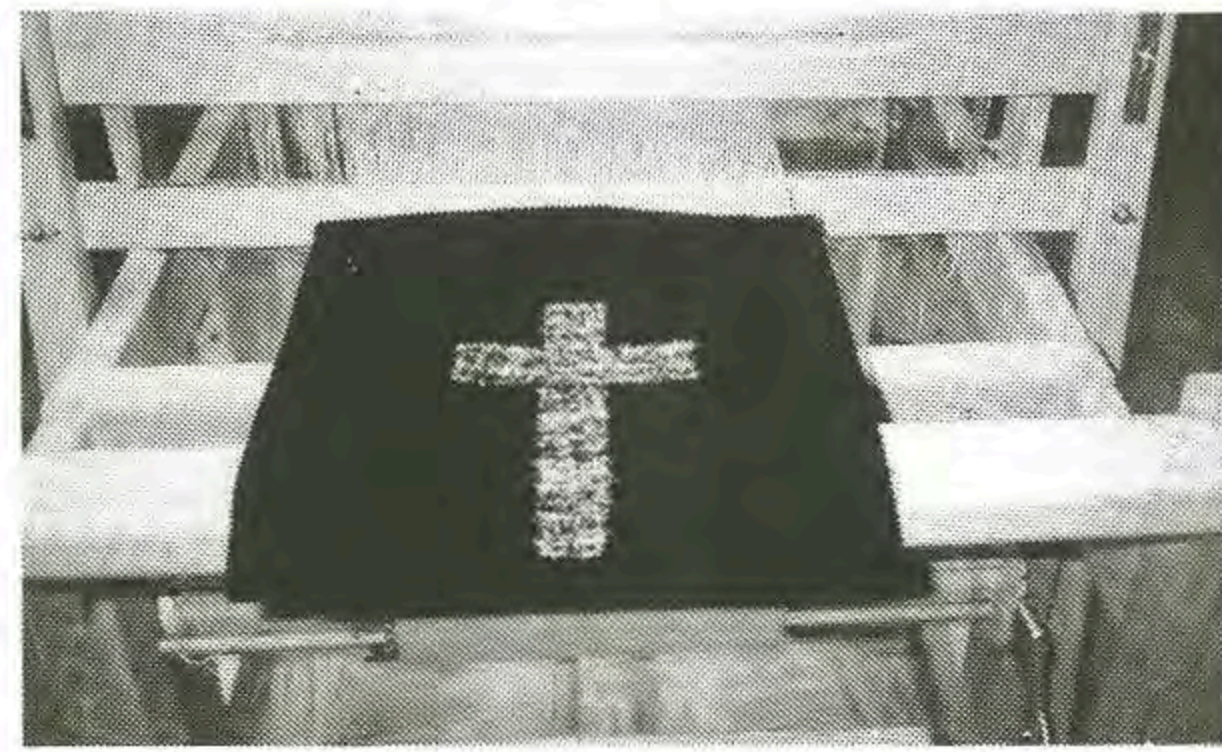
Kun kristitty alkaa katsella maailmaa Jeesuksen silmillä, hän näkee lähimmäisen hädän. Silloin päällimmäisenä on rakkaus, ei oma etu. Silloin syntyy Äiti Teresa. Silloin syntyy halua auttaa Romanian kansaa. Silloin syntyy avunviejiä Inkeriin, luettelee Erkkola esimerkkeinä.

Hän palauttaa mieliin, mikä oli ylösnousseen Jeesuksen viimeinen käsky. Kristus lähetti opetuslapset toisten ihmisten luo:

”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi” (Matt. 28:19).

MARJAANA PERTTULA

Pääsiäisviikon kudelangat

Reposaaren seurakuntatoimistoon on kuulunut jo yli vuoden ajan oven läpi kangaspuitten kolke. Asukkaista tyhjentyneen pappilan huoneissa ovat reposaarelaiset naiset innolla ja hertaudella kutoneet mattoja ja poppanoita siinä määrin, että pystyttivät äskettäin oikein näyttelyyn. Viikon ajan käytiinkin sitä sitten ihmettellemässä ja ihastelemassa. Eikä syyttä.

Kangaspuitten kolkuttelu sai minut tutkimaan, onko Pyhässä Kirjassa mainittu jotakin kutomisesta. Ja onhan siellä. Jesajan kirjassa kerrotaan Juudan kuningas Hiskiaan sairastumisesta ja parantumisesta. Parannuttuaan Hiskia seipitti psalmin, jossa hän kuvasi mietteitään ja tuntojaan taudin kourissa mm. näin: ”Kuin kutoja minä olen kiertänyt loppuun elämäni kankaan, ja nyt minut leikataan loimilangoista irti.” (Jes 38:12 uuden suomennoksen mukaan.) Hiskia näki ihmiselämän kankaana, jota hetki hetkeltä kudotaan ja joka aikanaan irrotetaan loimilangoista.

Tämä erinomaisen sattuva vertauskuva pani minunkin ajatukseni liikkeelle. Mitä ovat loimilangat tässä kuvassa? Iso Tietosanakirja sanoo, että ”kangas aloitetaan luomisella, ts. järjestämällä vyyhdissä olevat langat kankaan pituutta vastaavaksi kimpuksi.” Alussa on siis ”luominen”, jossa loimilangat järjestetään. Loimilangat ovat meidän elämämme puitteet syntymästä kuolemaan. Me emme voi määrätä elämämme pituutta, emme vanhempiamme emmekä luonteenlaatuaamme. Ne ovat sellaiset, kuin Luoja on ne suunnitellut.

Mutta kangas ei muodostu vain loimista. Tarvitaan monta sukkulan heittoa, suuri määrä kudelankaa, ennen kuin elämän kirjava kangas alkaa hahmottua. Jokainen ellety päivä tuo mukanaan kokomusten kudetta, milloin iloisen värikästä, milloin murheen mustaa. Kovin usein taitaa joukkoon osua yksitoikkoisen harmaatakin sävyä.

Kun tämä Kirkkosanomien numero tulee lukijan käteen, olemme astumassa hiljaiseen viikkoon ja kulke- massa kohti pääsiäistä. Tuonkin viikon tehtävänä on lisätä elämääme omia kudelankojaan. Niistä kuteista hahmottuu — kuten toivon — kuvia, joilla on sanomansa meille itsekulkekin.

Palmusunnuntain kude-

langat muodostavat aasilla ratsastavan Miehen, jolle heilutetaan palmunoksia, mutta joka tietää kulke- vansa kohti kärsimystä ja kuolemaa. Maanantaina näemme saman Miehen rukoilemassa oliivipuun alla ja tummasta taustasta erotamme miekkojen välähtelyn soihtujen valossa.

Tiistain kuvio muodostuu hiilivalkeasta, jonka ääressä istuvien joukosta erottuu opetuslapsi, joka vielä äsken oli valmis kuolemaan Mestari- nsa puolesta mutta nyt oli valmis vain kieltämään hänet. Jossakin taustalla on kukko valmiina kiekumaan ja toisen opetuslapsen 30 hopearahaa kiittelevät maassa.

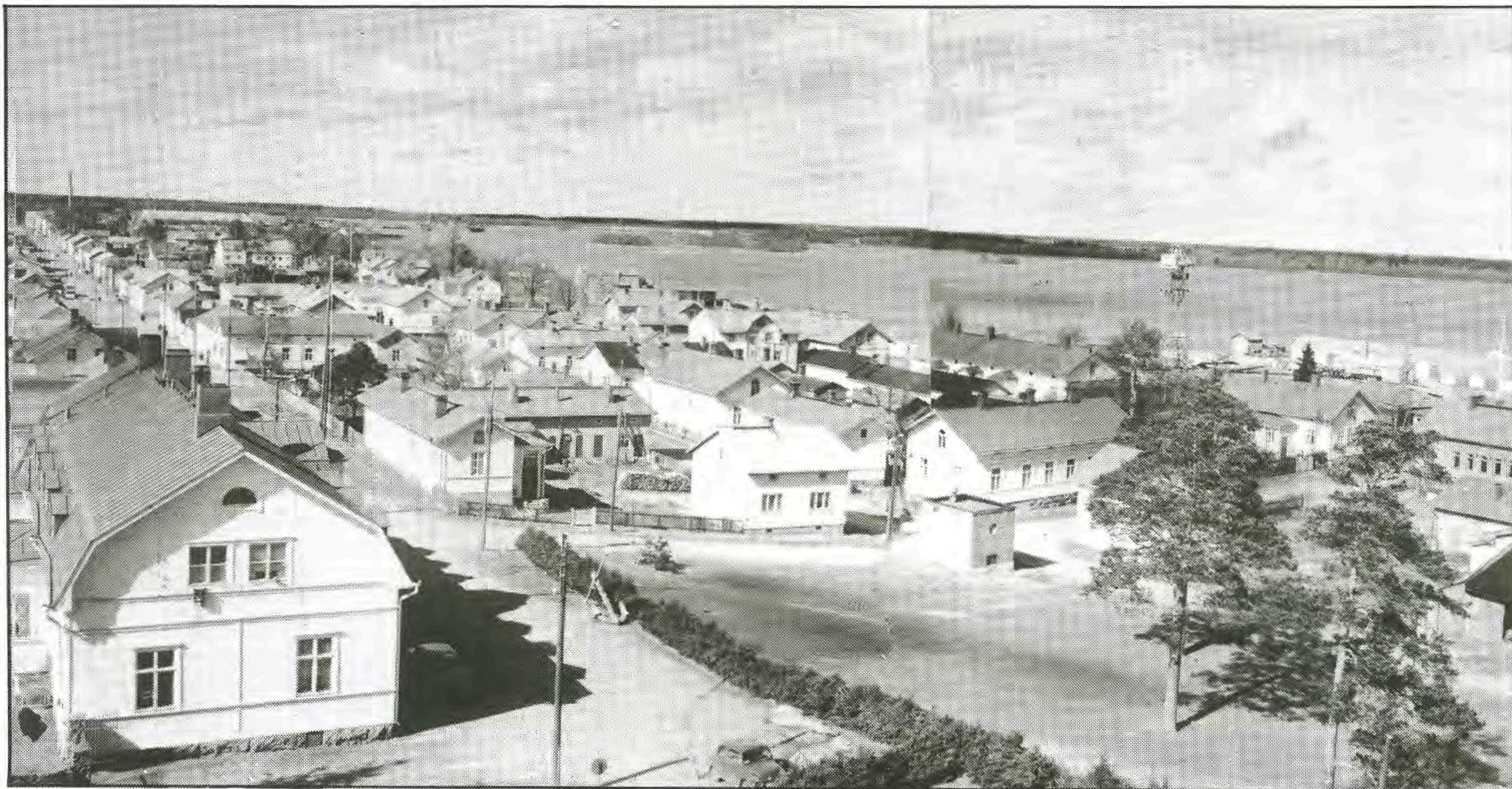
Keskiviikon kudelangat muodostavat kuvan samasta Miehestä, joka oli ratsastanut aasilla ja ruokoillut oliivipuun alla. Mutta nyt hänellä on hartioillaan tulipunainen viitta, päässään orjantappurakruunu ja kädessään ruokosauva. Hän on kuningas, alamaistensa pilkkaama ja häpäisemä.

Kiiristorstai vie meidät hetkeksi ajassa taaksepäin, hetkeen ennen rukousta oliivipuun alla. Pöydällä on leipäpöytä ja viinimalja ja kädet, jotka ovat murtamassa leipää. Pitkäperjantain kudelangosta hahmottuu kolme ristiä ja keskimmaisella ristillä riippuvalla on päässään orjantappurakruunu. Vähän kauempana näkyy kallio ja siihen hakattu hauta, joka odottaa keskimmaisella ristillä riippuvaa.

Kuvasarja päättyy pääsiäiseen. Sen kudelangat ovat kirkkaita ja valoisia. Nousevan auringon säteet valaisevat kahta naista, jotka seisovat hämmästyneen näköisinä enkelin ja tyhjän haudan edessä. Enkeli viittaa kädellään kohti hautaa ja näyttää sanovan naisille: ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista. Tulkaa katsomaan, tuossa on paikka, jossa hän makasi.”

Pääsiäisviikon kudelankojen muodostamat kuvat kertovat meidän ihmisten raadollisuudesta, pelkuruudesta ja julmuudesta. Mutta ennen kaikkea niiden tarkoituksena on näyttää meille Hänet, jonka rakkaus meitä kohtaan voitti kaikki esteet, jopa kuolemankin asettamat. Ja kun meidän elämämme kangas kerran leikataan loimilangoista irti, jääköön siinä näkymään kuva Kuninkaasta, joka kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan lahjoitti meillekin Elämän.

Jorma Pakkanen

Pappi raitille kävelemään. Se sopii myös Reposaaren uudelle kirkkoherralle — kumpi hakijoista hän sitten onkaan. Kuvassa Reposaaren raittia kellotapulista nähtynä. Kuva on 1960-luvulta.

Reposaarelaisilla toukokuussa kirkkoherran vaali

Reposaaren seurakunnan jäsenet pääsevät äänestämään kirkkoherran vaalissa sunnuntaina 10. toukokuuta. Vaali aloitetaan kirkossa jumalanpalveluksen jälkeen ja se päättyy klo 15.

Reposaaren kirkkoherrana vuodesta 1968 palvelut rovasti Jorma Pakkanen jää eläkkeelle elokuun alusta.

Reposaarelaiden kirkkoherraksi on kaksi hakijaa. Arkkihiippakunnan tuomiokapituli on asettanut ensimmäiselle vaalisijalle Enontekiön kirkkoherran, rovasti Jorma Juutilaisen. Hänen vaalinäyttönsä on Reposaaren kirkon klo 10 jumalanpalveluksessa 26. huhtikuuta.

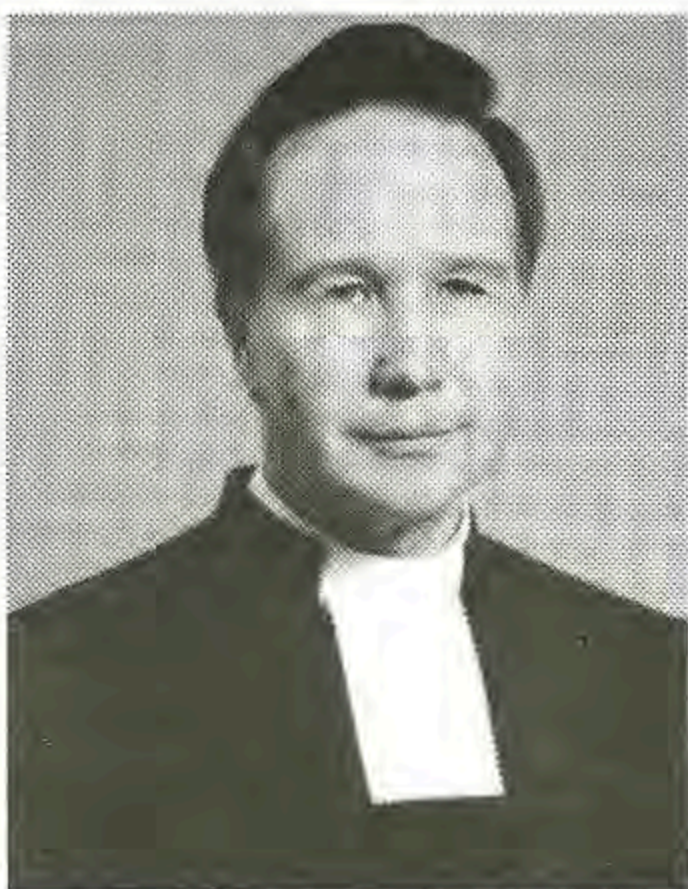
Toisella vaalisijalla on Hakavuoren vs. kappalainen, pastori Lauri Räike, joka antaa vaalinäyttönsä 3. toukokuuta klo 10.

Kirkkosanomien kysely ehdokailta henkilötietojen, opintojen ja aiempien virkojen ohella luottamustoimista ja harrastuksista sekä lisäksi pienen seurakunnan hyvistä ja huonoista puolista, pappien "jalkauttamisesta" ja mitä toimintamuotoja kirkkoherraehdokkaat haluaisivat Reposaareissa erityisesti kehittää.

JORMA JUUTILAINEN

Syntynyt 1936 Kuusamossa, valmistunut papiksi vuonna 1962 ja suorittanut pastoraalitutkinnon vuonna 1967.

Virat: 3 vuotta vt. kirkkoherrana pienessä Värtsilän seurakunnassa itärajalla (Haluaisin myös päättää virkaurani pienessä seurakunnassa.) noin 2,5 vuotta Suomen Raamattuopiston kanttäpappina ja Suomen Sisälähetysopiston nuorisohjaajien opet-

tajan Kauniaisissa, 1 vuoden Enontekiöllä vt. kirkkoherrana, 1 vuoden Pelkosenniemen kirkkoherrana, 7 vuotta Kittilän kirkkoherrana, noin 6 vuotta Mikkeliissä Savon Prikaatin sotilaspappina, toista vuotta Lähidässä Golanilla YK-pataljoonan pappina ja 8 vuotta kirkkoherrana Enontekiöllä, joka on Suomen laajin yksipappinen seurakunta.

Luottamustoimia: Pari vuotta Lapin Kirjalähetys ry:n varapuheenjohtajana, 5 vuotta Savon Prikaatin sosiaalitoimikunnan jäsenenä ja Sevon Sotilaskapeliyhdistyksen sihteerinä, 4 vuotta Mikkelin tuomiokirkkoseura-

kunnan kirkkoneuvoston toiminnallisen jaoston varapuheenjohtajana, noin 1½ vuotta Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan kirkkovaltuuston varapuheenjohtajana ja diakonian johtokunnan varapuheenjohtajana, noin 11 vuotta Lapin rovastikunnan diakoniajohtajana.

Harrastuksia: Sotilasarvotani nie oon luutnantti ja kovasti isänmaallinen myös oon. Ehkäpä juuri siksi rakastan myös Israelia, joka aina on saanut taistella olemassaolonsa puolesta. Ja kaloja ja kalastusta mie rakastan ja aavoja näkymiä. Joskus, vuosia sitten, kun 5 lastani vielä olivat pieniä, kalastin itse talvikalat Norjasta, Pohjoiselta jäämereltä. Meninpä minne tahansa en myöskään ikinä unohda Lapin ihmisiä, jotka ovat ihastuttavia kuin tammukat tunturipurojen poteroitten syvyyksissä. Jos täältä lähdän, niin kynnelin lähdän.

Mikä on mielestänne pienen seurakunnan suurin etu? Entä pahin heikkous?

Mielessäni on ensimmäinen virkapaikkani, pieni Värtsilä, jonka ihmiset opin tuntemaan kohtalaisen hyvin. Se, että pappi tuntee laumansa, sen ilot ja surut, on mielestäni suurin etu pienessä seurakunnassa. Pahin heikkous lienee, ajattelen nyt Reposaaren kaltaista, pientä yhteis- talousseurakuntaa seurakuntakollektiivin periferiassa, ääri- lailla, että on vaara jäädä taloudelliseen alakynteen, kun keskustassa "yhteistä kakkua jaetaan". En tunne tilannetta Porissa, mutta kun Helsingissä jaetaan, putoilee Lappiin monessa suhteessa vain murusia!

Reposaaren piispantarkastuksessa viime syksynä korostettiin, että papit pitäisi jalkauttaa, panna raitille kävelemään seurakuntalaisten keskele. Mitä mieltä olette "jalkauttamisesta"?

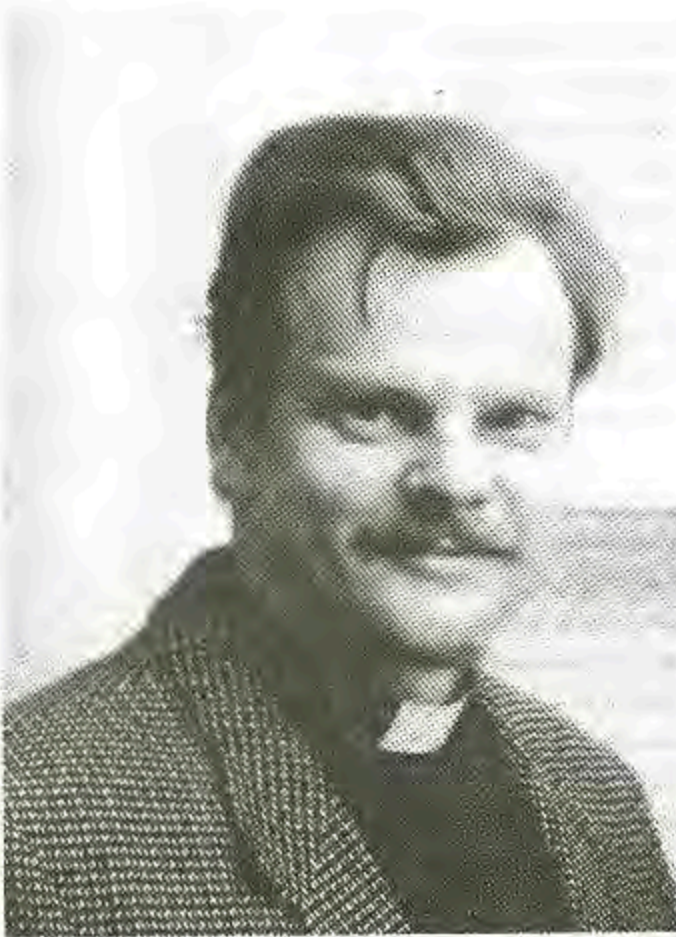
Nyt ollaan oikealla asialla. Kun luin kysymyksen, sai arkkipiispamme mielessäni muutaman "lisäpinnan". Jos "vuori ei tule Muhammedin luokse, on Muhammedin mentävä vuoren luo". Harrastan yhdessä Merketta-vaimoni (Enontekiön rajaseutuisar) kanssa täällä Enontekiöl-

lä suht. paljon kotikäyntityötä (myös ns. vapaa-aikoinamme) ja olemme yhdessä yrittelleet kouluttaa siihen myös maallikoita, sillä tarve tällaiseen on kova, ainakin täällä Lapissa.

Millaisia toimintamuotoja haluaisitte Reposaareissa erityisesti kehittää?

En tunne vielä työtapoja, joihin Reposaareissa on totuttu ja jotka on hyviksi havaittu. En koskaan ole siellä käynyt, enkä tunne työn painopistealueita, enkä myöskään "katvekohtia", joten tähän kysymykseen en valittavasti osaa vastata. Ehkä kuitenkin edellisen kysymyksen vastaukseni viitoittaa suuntaa jonkin verran.

LAURI RÄIKE

Syntynyt 1953 Kankaanpäässä, valmistunut papiksi vuonna 1986 ja suorittanut pastoraalitutkinnon vuonna 1989.

Virat: Herttoniemen seurakunnan vt. kappalainen, vt. kirkkoherrana Karjalohjan, Sammatin ja Pohjan suomalaisessa seurakunnassa, Hakavuoren seurakunnan vs. 1. kappalainen.

Harrastuksia: Kestävyysjuoksu, pianonsoitto, kuvataiteet ja veneily.

Mikä on mielestänne pienen seurakunnan suurin etu? Entä pahin heikkous?

Reposaari joutuu taistelemaan suuressa seurakuntayhtymässä, jotta sen osalle tulisi oikeus ja

kohtuus. Seurakunnan elinehtojen turvaamisessa on tärkeitä, että pappi ja seurakuntalaiset tuntevat hyvin toisensa. Tässä mielessä pieni yhteisö on ihanteellinen. Kokemukseni perusteella pienen seurakunnan kirkkoherran tehtävien hoitaminen on juuri ihmisten kanssa olemista. Seurakunta ei ole hahmoton järjelle vaan se on yksittäisiä tuttuja ihmisiä. Vedetään yhtä köyttä.

Reposaaren piispantarkastuksessa viime syksynä korostettiin, että papit pitäisi jalkauttaa, panna raitille kävelemään seurakuntalaisten keskele. Mitä mieltä olette "jalkauttamisesta"?

Mikä sen mukavampaa kuin jutella ihmisten kanssa! "Apostolinkyyti" on alusta alkaen ollut kristinuskon ihanne. Paavali kehottaa: "Olko kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille." Papin velvollisuus on mennä ihmisten luo. Näin voidaan jakaa ilot ja surut.

Millaisia toimintamuotoja haluaisitte Reposaareissa erityisesti kehittää?

Onhan Reposaari isäni synnyinsaa! Olen aina pitänyt tästä omaleimaisuudesta. Mielestäni rätän ominaisuutta voisi hyödyntää toiminnan suunnittelussa. Suhteet seurakuntayhtymään tulisi hoitaa mikäli mahdollista niin, että väkiluku ei olisi ainoa toimintapuitteiden peruste. Reposaari sinänsä on jo nähtävyys. Seurakunnalla voisi parhaimmillaan olla myönteistä merkitystä koko yhtymälle. Monen tyyppiset tapahtumat saattaisivat hyvinkin luontua juuri Reposaarelle. Olemassa olevaa yhteyttä lapsiin ja nuoriin tulee vaalia ja edelleen kehittää. Näin myös lasten ja nuorten vanhemmat pääsevät luontevasti mukaan toimintaan. Myös olemassa olevaa työtä eläkeikäisten parissa tulee edelleen kehittää. Seurakunnan yhteydessä täytyy voida sekä itkeä että iloita. Myös kesävieraat muodostavat tärkeän haasteen. Tiedottamista pidän tärkeänä. Käsitutut koteihin ja julisteet voi kotikontein toteuttaa paperin hinnalla. Myönteiseen kuvaan seurakunnasta ihmiset vastaavat myönteisesti; periaatteella: Tava- taan taas!

Pori Gospelin pojat tuntevat tekniikan

Lukuisissa Porin eri seurakuntien järjestämässä musiikkipitoisissa yleisötilaisuuksissa on äänentoisto- ym. teknisen kaluston parissa puuhaillut jokunen vaitonaisen oloinen nuorimies, joskus myös joku neitonen.

Tapahtumien ohjelmalehtisissä on vilahdellut nimiyhdistelmä Pori Gospel ry. Tavalliselle seurakuntalaiselle tämä nimi ei välttämättä kerro mitään. Siksi istutin yhtenä lauantai-iltapäivänä Teljän kirkolla Nuorten Lauantaikirkkoa valmistelleet yhdistyksen puheenjohtaja Sami Ollilan ja sihtööri Juha Koivulan hetkeksi pöydän ääreen puhellaksemme aiheesta tarkemmin.

— Pori Gospel ry on toiminut parisen vuotta. Yhdistyksen tarkoituksena on tukea kristillisen musiikin tekemistä Porissa ja mahdollistaa julkisten esiintymisten ulkonaisten puitteet. Hoidamme paikalle tilaisuudessa tarvittavan äänentoisto- javalokaluston. Huolehdimme myös tekniikan toimivuudesta itse tilanteessa, eli musiikin ja puheen miksausesta ja valoista, vastaa Sami Ollila.

— Haluamme tukea musiikillisin keinoin toteutettavaa evankeliumin julistusta ekumeenisessa hengessä, eli toimimme luterilaisten seurakuntien lisäksi yhteistyössä myös vapaakirkon ja helvuntiseurakunnan kanssa, lisää Juha Koivula.

Talkoita ja lahjoituksia

Yhdistyksen ydinjoukko ei ole suuren suuri mutta sitäkin aktiivisempi. Jäsenet ovat vuosia seurakunnallisessa nuorten toiminnassa mukana olleita nuoria aikuisia, jotka ovat halunneet antaa Jumalalta saamansa lahjat, teknisen tietotaidon ja musikaalisuuden, yhteiseen käyttöön. Rekisteröityminen yhdistykseksi on mahdollistanut toiminnan taloudellisten resurssien selkeämmän hoitumisen.

Sami Ollila ja Juha Koivula kertovat, että Pori Gospelin toiminta on talkoohenkistä, kukaan ei saa itselleen palkkaa. Yhdistyksen nimiin hankitun laitteiston huolto, ylläpito ja aika ajojen eteen tulevat uushankinnat edellyttävät kuitenkin säännöllisiä merkintöjä myös tilikirjan tulopuolelle. Käytännössä toiminta on vapaaehtoisten lahjoitusten ja eri tilaisuuksien järjestäjien maksamien pienten korvausten varassa.

— Toimimme tiiviissä yhteis-

työssä mm. Porin seurakuntien nuorisokeskuksen kanssa, josta saamme myös tarvittaessa käyttöömmme lisäkalustoa. Viime syksyn Ristiretki Silokalliolla oli aika suuri projekti. Hoidimme siellä äänentoiston ja valojen lisäksi esiintymislavan tapahtumien välittämisen videotekniikalla eri puolille taloa sijoitettuihin tv-vastaanottimiin ja talon oman videotykin kautta valkokankaalle. Tässä oli nykytekniikka varmistamassa, että sana kuuluu ja julistaja näkyy.

Lauantaikirkkoja ja bänditoimintaa

Pori Gospel oli mukana viime joulun alla Valon lapsi -kuvaelman toteutuksessa. Kuvaelmaa esitettiin lähes kymmenen kertaa, päivisin koululaisryhmille ja parina iltana muulle seurakunnalle.

Yhdistys oli myös toteuttamassa Missio Porin liittyneiden kouluvierailujen äänentoistoa. Yhteistyöstä löytyvät myös lukuisat gospelmessut, Vappugospelit, uudenvuoden Aattogospel kaupungin nuorisokeskuksessa, partiolaisten suurokoontumisen Porin urheilutalolla ja viimeisimpänä tämän kevään NURLAKOT, Nuorten Lauantaikirkot.

Sangen monipuolisen seurakuntia palvelevan toiminnan ohessa Pori Gospelilla on myös omaa musiikkitoimintaa. Yhdistyksen suojissa vaikuttaa jo kokenut **Isaiah**-bändi, jonka gospelista ovat porilaisten lisäksi muutkin suomalaiset päässeet nauttimaan konserttien ja kasettien välityksellä. Konserttien äänentoiston ja valojen lisäksi yhdistys hoitaa myös Isaiahn markkinoinnin.

Entäpä tulevaisuus?

— Aika näyttää, pääasia että toiminta todella kehittyy, eikä juutu paikoilleen. Haluamme vastata haasteisiin yhdistyksemme perusidean mukaisesti: tukemalla Porissa toteutettavaa gospelmusiikin tekemistä, jotta evankeliumilla olisi avoimensa puitteet. Työtä toivon mukaan riittää, vastaavat Sami ja Juha palatesaan juttutuokion jälkeen takaisin kirkkosalin puolelle.

Illalla tarvittava kalusto odottaa osittain vielä kuljetuskoteissaan. Ainakin tänään riittää työtä.

Raino Salmijärvi

Nuorten juttuja

- Retki Lappiin** Leville 16.—20. 4., järj. Teljän srk
- Nuorten lauantai-kirkko** 25. 4. klo 19 palvelukeskus
- Pori gospel** 30. 4. klo 19 vapunaaton riemut Teljän kirkolla, mukana mm. Pasi Ruohonen, Bon Appetit, Isaiah, Teljän gospelkuoro
- Länsi-Porin isoisviikkis** 2.—3. 5. Silokalliolla
- Retki Kirkon nuorisopäiville** kurikaan 22.—24. 5.
- Pyöräretki** tuntemattomaan 22.—23. 5., järj. Teljän srk

Nuorten lauantai-kirkko 27. 5. klo 19 Teljän kirkko, gospelmessu ja ehtoollinen, isosten siunaaminen

Riparikonsertti 29. 5. klo 18 palvelukeskus, Epidemia

Pyöräretket 13. 6. Junnilaan, 25.—26. 6. Yteriin, 8.—9. 8. Viasvedelle järj. Länsi-Porin srk

Länsi-Porin nuorten kesäpäivät 10.—11. 7. Dietrichin kämpillä

Retki Ristirokkiin Tampereelle 24.—26. 7.

Yteri-illat (säävaraus) klo 16 ranta-elämyksiä, klo 18 ohjelmallista elämyksiä seur. 5. 6., 12. 6., 3. 7., 10. 7., 31. 7.

NTK-Nuorten kesätapahtuma 7.—9. 8. ”Taivas repeää”, Turku

Omatoiminen vartionjohtaja pärjäälee

— Mistä meidän vartio löytää köyttä? Tarvitaanko retkellä sahaa? Mitäs nyt tehdään, kun kartasta tuli reuna vastaan ja maasto jatkuu? Tätä kaikkea ja paljon muuta oman tyhmän ohjaamiseen liittyvää tuli vartiojohtajakurssilaisien eteen Silokalliolla.

Porin seurakuntien lippukunnissa on noin tuhat jäsentä, joten myös johtajakoulutuksen tarve on suuri.

Maaliskuussa Silokalliolla koulutettiin kahtena viikonvaihteena 25 nuorta, jotka syyskauden alussa saavat ohjattavakseen oman vartion, joko vj:nä tai vja:nä — siis vartionjohtajana tai johtajan apulaisena. Kurssilaiset olivat eri lippukunnista, joten uusia kavereitakin tuli mukavana sivutuotteena. Suurin osa kurssilaisista on 13-vuotiaita.

— Enempää kuin 25 ei voi yhdelle kurssille ottaa. Isomalla porukalla ei koulutus enää toimi, toteaa kurssin johtaja, partio-ohjaaja **Rexu Laeslahti**.

Hän on aiempina vuosina järjestänyt kaksi vj-kurssia vuodessa, mutta nyt näyttää siltä, että rahat riittävät vain yhteen kurssiin.

Omatoimisuutta on harjoiteltu esimerkiksi niin, että jokainen joutuu itse miettimään, mistä ja miten varusteet hankitaan. Siis aivan samaan tapaan kuin vj joutuu oman vartionsakin kanssa asiat junailemaan.

Vartionjohtajakurssilaiset saivat oppia niin erätaidoista kuin vartioiltojen ohjelmoinnista kahden viikonlopun aikana Silokalliolla.

Kurssilla on motivoitunutta joukkoa: kaikki haluavat vartionjohtajiksi. Useimmilla on takana partiosta toimintavuotia jopa seitsemän, sillä ekaluokkalaista on menty sudenpentuihin, sieltä kymmenvuotiaana siirrytty vartioon ja nyt on haaveena oma vartio.

Päivän retkellä Silokallion maastossa opeteltiin kartan käyttämistä ja retken niksejä. Joku ryhmä taisi suunnistaa ulos kartalta, mutta kantapään kauttahan oppi parhaiten päähän yltää.

Oma ruokakin piti valmistaa maastossa. Niinpä retkikeittimellä pouhuetettiin kypsäksi niin makaronit kuin vihanneksetkin. Tai kuka nyt minkäkin verran niitä kypsensi. Retkiruoka ja varsinkin siitä puhuminen on osa partion hauskuutta.

Kurssilla on opeteltu vartiokoukseen pitämiseen liittyviä taitoja ja saatu tietoa partiojärjestön toiminnasta ja organisaatiosta.

Ruoripoikien Timo Varjo ja Jari-Pekka Valve pilkkovat puuvarastoa kipinämikoille.

ta. Käytännössä tulevat vj:t harjoittelivat niin vartioiltojen pitämistä kuin retkitointiaakin. Talviteltat nousivat komeasti Silokallion maastoon, havut tuoksuivat makuusijoilla. Yöpyminen leirioloissa oli osa vj-koulutusta.

Kevätkeikauksesta kesäleireihin

Varhaisnuorten kevätkeikaus ma 11. 5. Silokalliolla, kysy kerkonohjaajalta tai nuorisokeskuksesta.

Tyttö- ja poikaleirit Silokalliolla

9.—11. 6. tyttöjen askarteluleiri (7.—14v.)

15.—17. 6. tyttöleiri (7.—11 v)

22.—24. 6. tyttöleiri (11.—14 v)

29. 6.—1. 7. tyttöleiri (7.—11v)

15.—17. 6. poikaleiri (12.—14 v)

29. 6.—1. 7. poikaleiri (7.—11 v)

Leirimaksu 140 mk sis. kuljetukset palvelukeskuksen edestä Silokalliolla. Ilmoittautumiset 15. 5. menn. nuorisokeskukseen puh. 828 779

Kolmen polven leiri (eli perinteinen isä-poikaleiri) 15.—17. 5. Silokalliolla. Tied. Eero Vesala p. 334 023, Pentti Grönroos p. 448 303

Ahvenanmaan retki 23.—25. 6. (10.—14 v. tytöt) Vierailaan myös Ruotsin puolella

Norrtäljessä. Hinta 390 mk, sis. matkat, ruuat, majoittumisen mökeissä, matkaveron. Ilm. 25. 5. menn. puh. 828 779

Tyttöjen retki Puuhamaahan

2. 6. Hinta (matkat + kaikki laitteet) 100 mk. Kouluikäiset voivat tulla yksinään, sitä nuoremmat huoltajan kanssa. Ilm. 15. 5. menn. p. 828 779. Järj. Länsi-Porin ja Keski-Porin tyttötyö

Raittiusleiri 24.—29. 6. Partaharjulla. Tied. Eero Vesala puh. 340 023

Varhaisnuorten lähetysleiri Loiskis 24.—28. 7. Kunstnien leirikeskuksessa Rymättylässä 8.—14 vuotiaille tytöille ja pojille. Osanottomaksu 170 mk. Ilm. ja tied. Turun arkkih. lähetystoimisto p. 921-512 762

Kirkon lapsityön juhla Nokialla 6.—7. 6. Porilaiset osallistuvat juhlaan lauantai-iltapäivänä 6. 6., joka on erityisesti lasten

päivä. Kouluikäiset voivat tulla yksinään, nuoremmat oman aikuisen seurassa. Osallistumismaksu lapsilta on 30 mk ja lounas 25 mk, yhteensä 55 mk, aikuisilta 140 mk, matkat maksaa seurakunta. Ilmoittaudu mahdoll. pian oman srk:n työntekijälle. Tied. lapsityön johtaja Raili Rantamäki p. 828 776.

NTKY löytyy 6. osasta

Porin Naisten ja Tyttöjen Kristillinen Yhdistys (NTKY) toimii edelleen Esivallankatu 6:ssa, vaikka yhdistys onkin lahjoittanut toimitalonsa Porin seurakunnalle.

NTKY järjestää kevään aikana mm. seuraavia tilaisuuksia:

Hiljaisen viikon kirkkoilta ke 15. 4. klo 18, iltapäivätuokio sanan äärellä su 26. 4. klo 15 ja vappumyyjäiset pe 1. 5. klo 13.

Lasten ja nuorten kevätjuhlaa vietetään ti 5. 5. klo 18 ja yhdistyksen kevätjuhlaa su 17. 5. klo 18.

Lasten ja aikuisten laulutervehdys viedään vanhainkotiin ma 13. 4., to 7. 5. ja 14. 5. klo 17.30.

Kivillä on lasten ja nuorten leiripäivä la 23. 5. ja juhannusaaton juhlaa 19. 6.

Aikuisten kevätretki tehdään Vaasaan 28. 5.

Retkille ym. voi ilmoittautua mukaan kevään tilaisuuksissa tai ke 20. 5., 17. 6. NTKY:lle puh. 332 418.

Pojat, isät, isoisät!

Tarvitsemme ohjaajia ensi syksynä alkaviin poikakerhoihin.

Jos sinulla on aikaa ja kiinnostusta, tule vapaaehtoistyöntekijäksi!

Lisätietoja Teljän seurakunnan nuorisohjaaja Maija Salmijärveltä p. 258 39 (koti) tai 828 700 (työ).

Diakoniakeskuksen leirit

Junnin leirit

5. 5.—10. 5. Eläkeläisten leiri, Kirsti Korpela, Milka Peiponen
 12. 5.—17. 5. Ikääntyvien liikuntaleiri, Lea Rantamaa
 19. 5.—24. 5. Eläkeläisten leiri, Laina Lakso, Helmi Ylijoki
 26. 5.—31. 5. Veteraanien leiri, Lea Rantamaa
 2. 6.—7. 6. Veteraanien leiri, Kirsti Korpela, Milka Peiponen
 9. 6.—14. 6. Invalidien rov.kun. perheleiri, Aulikki Huopainen, Merja Suikki
 16. 6.—21. 6. Juhannusleiri, Merja Suikki
 23. 6.—28. 6. Eläkeläisten leiri, Aili Nummi, Mervi Ilomäki
 30. 6.—5. 7. Kehitysvammaisten perheleiri, Aulikki Huopainen
 7. 7.—12. 7. Näkövammaisten rov.kun. perheleiri, Raili Rosendahl, Laina Lakso
 14. 7.—19. 7. Perheleiri, Helmi Ylijoki, Pirjo Paukkunen
 21. 7.—26. 7. Kaikenikäisten terveysteleiri, Jouni Kivimaa
 28. 7.—2. 8. Eläkeläisten leiri, Sinikka Orjala

Leirit tiistaista sunnuntaihin.
 Junnila suljettu 1. 8. alkaen.

Silokallion leirit

19. 5.—24. 5. PAV-leiri, Matti Huopainen, Marja-Terttu Mäkinen
 18. 8.—23. 8. Eläkeläisten leiri, Marja-Leena Silván
 31. 8.—4. 9. Syöpää sairastavien ja heidän läheistensä rov.kun. leiri, Jouni Kivimaa, Satu Saari, Paula Mikkonen
 7. 9.—11. 9. Rov.kun. mielenterveysleiri, Ulla Vironen, Elina Virtalaine
 22. 9.—27. 9. Reumaa ja afasiaa sairastavien rov.kun. leiri, Sirkka-Maija Silfverberg
 3.10.—4.10. Yksinhuoltajien perheleiri, Aulikki Huopainen
 20.10.—25.10. PAV-leiri Silokalliolla, Matti Huopainen, Aili Nummi
 Alueellinen romaanileiri, Mervi Ilomäki, Matti Huopainen

Tiistaista sunnuntaihin kestävän leirin hinta on Porin ev.lut. seurakuntiin kuuluvilta 500 mk. Maksuun on mahdollista saada avustus seurakuntien diakoniakeskukselle osoitetun anomuksen perusteella.

Leiriesitteitä ja hakuaavakkeita saa seurakuntatoimistoista, diakoniaviranhaltijoilta ja diakoniakeskuksesta. os. palvelukeskus, Eteläpuisto 10 A 3. kerros.

Sanan ja laulun iltoja Käppärässä

Sanan ja laulun -illat pidetään tiistaisin klo 19 kesä—elokuussa Käppärän isossa kappelissa.

Kunakin iltana lauletaan 7—8 virttä, tutkitaan niiden syntyvaiheita ja käyttötilanteita, säveltäjien ja kirjoittajien historiaa jne. Tänä kesänä lauletaan virret 532—632 eli usean kesän ”urakka” tulee valmiiksi, virsikirja on laulettu alusta loppuun. Iltojen vapaaehtoinen uhrilahja tukee Länsi-Porin seurakunnan lähetystyötä.

Konsertteja

Teljän kamarikuoron konsertti 3. 5. klo 18 Väinölän kirkko, joht. Guido Ausmaa

Äitienpäiväkonsertti 10. 5. klo 15 Teljän kirkko, Maija-Liisa Vättö, laulu ja Keijo Vättö, urut

Kevätkonsertti 17. 5. klo 16 Teljän kirkko, Teljän kirkko-kuoro ja Eero Piirto, laulu

□ **Tiirailupiiri** aloittaa Keski-Porin seurakunnassa. Kokoontumisissa tiirailaan maailman menoa ja keskustellaan kaikenlaisista asioista maan ja taivaan välillä. Kiinnostuneet ottakaa yhteys piirin pitäjään Hannes Tiiraan p. 413 736.

Rippikoululaisia 50 vuoden takaa

K. A. Santavuoren rippikoululaisille, jotka ovat viettäneet kon-

firmaatiojuhlaansa 50 vuotta sitten Porin kirkossa 17. toukokuuta vuonna 1942 (kuva), on yhteiskokoontuminen sunnuntaina 3. päivänä toukokuuta.

Rippikoulun 50-vuotismuiste-

lut aloitetaan klo 10 jumalanpalveluksella, jonka jälkeen seurakuntien palvelukeskuksessa on kirkkokahvittelaisuus. Jos kuvasta löytyy tuttuja, niin viekää kutsua eteenpäin!

Matkaan, matkaan...

Länsi-Porin iltapäiväkerhojen retki Säkylään. Tietoja srk.sisärltä ja Länsi-Porin srk.toimistosta

Retki Pyhäranta-Kalanti-Laitila 16. 5., järj. Keski-Porin srk. Tied. ja ilm. Keski-Porin srk.tsto puh. 828 821

Näkövammaisten kirkkopyhä 17. 5. Punkalaitumella, lähtö palv.keskuksen edestä, Itäpuisto 14, klo 8.45. Ilm. ja tied. 6. 5. menn. Raili Rosendahl p. 828 763 ma, ke ja pe 9—12

Kaikenikäisten retki 24. 5. Silokalliolla, jossa klo 10 Markku Sumialan pitämä jumalanpalvelus, ulkoilua ym. sekä kahvi ja ruokailu, hinta 40 mk. Järj. Teljän srk. Ilm. ja tied. srk.toimisto puh. 828 851

Pihlavan perhekerhojen ja py-

häkoulujen kevätretki 28. 5. Merikarvialle, tarkemmat tied. srk.toimistosta puh. 448 071

Retki Raumalle, Eurajoen ja Irjanteen kautta 3. 6. Lähtö klo 9 Reposaaressa. Järj. Reposaa-sen srk. Ilm. srk.sisärlle 27. 5. menn.

Kesä Sanoma 27. 6. Kankaanpäässä, järj. Keski-Porin srk. Tied. ja ilm. Keski-Porin srk.tsto puh. 828 821

Retki Hengellisille syventymispäiville Helsinkiin 29. 8., järj. Keski-Porin srk, tied. ja ilm. Keski-Porin srk.tsto puh 828 821

Retkeilevä kesäkerho tekee 2—3 tunnin tutustumismatkoja lähiympäristöön joka toinen viikko. Retket toteutuvat, jos

osallistuja saadaan n. 40. Lähdöt ovat tiistaisin klo 13 palvelukeskuksen edestä. Kahvi ja osallistuminen maksaa yhteensä 30 mk. Huonokuntoisetkin voivat myös osallistua, heitä varten mukana on avustajia. Ensimmäinen retki ti 26. 5. Silokalliolla. Ilm. Marja-Leena Silvanille puh. 828 767 ma ja pe 9—11 ja ke 10—12. Kesäkerhon järj. Keski-Porin keskustan alueen piirineuvosto ja diakoniakeskus.

Kirkkoretket 17. 5. Iittiin, jumalanpalv. Kausalan srk.kodissa, mukana Pertti Hietalahti. 10. 6. on vuorossa Köyliön, Vuorenmaan ja Säkylän kirkot ja 15. 7. Siipyn, Kristiinan ja Isojoen kirkot. Elokuussa 12. 8. katsastetaan Ruosniemen ja ”Harjunpään” kirkot ja Leinperin Ruukki. Retket järj. Länsi-Porin srk.

Harmaalinnassa arvuuteltiin halkopinon painoa Yhteisvastuukeräyksen hyväksi. Lähimmäksi arvasi Osmo Poutanen, joka sai halot omakseen. 2 100 kg painaneen pinon olivat paikalle järjestäneet Anni ja Jouko Lujamaa (oikealla), kuvassa myös diakonissa Pirjo Paukkunen Anni-tyttänsä kanssa.

Yhteisvastuukeräys loppusuoralla

Huhtikuun loppuun saakka on Yhteisvastuukeräyksen aikaa. Yhteisvastuukeräys on kirkon diakoniatyön suurkeräys ja suurin vuosittainen kansalaiskeräys. Kiitos vapaaehtoisten kerääjien ja talkoolaisten, ovat keräyskulut ennätyskellisen alhaiset, vain noin viisi prosenttia, joten apu menee varmasti kohteisiinsa.

Kotimaiset avustuskohdeet saavat keräyksen tuotosta 30 prosenttia, ulkomainen kohde 60 prosenttia ja keräävä seurakunta 10 prosenttia.

Kotimaassa keräystuotto käytetään Kalliolan kuntoutuskeskuksen lasten huumeprojektin ja Nuorten keskuksen perustamien tukikotien hyväksi.

Ulkomaisena kohteena ovat Afrikan naiset. Avustus menee

viiteen maahan: Angolaan, Kameruniin, Liberiaan, Malawiin ja Zimbabween. Ajatuksena on, että naisten kautta autetaan koko perhettä. Kohteet on valittu niin, että Kirkon ulkomaanavulla on niihin valmiit kanavat. Näin taataan avun perillemeno.

Yhteisvastuukeräys tuotti Porissa vuosi sitten 197 000 markkaa eli noin kolme markkaa seurakunnan jäsentä kohden.

Viime vuoden kotimaan kohde, ylivelkaantuneiden auttamiseksi perustettu Takuu-Säätiö herätti paljon puhetta ja ennakkoluuloja. Takuu-Säätiö on kuitenkin osoittautunut tarpeelliseksi: keräys kulki ajasta edellä. **Yhteisvastuutapahtumiin ehtii vielä**

Kevätmyyjäiset la 11. 4. klo

10—13 palvelukeskus, lisäksi kirpputori, nukketheateriesityksiä, ”orjamarkkinat” ym. Järj. Keski-Porin Yhteisvastuutoimikunta.

Kirpputorit la 25. 4. klo 8—12 Porin torilla, järj. Länsi-Porin srk ja klo 7—14, järj. Teljän srk

Soppalounas su 26. 4. klo 10 alkavan jumalanpalveluksen jälkeen Pihlavan srk.talossa. Näytteillä on myös kukka-asetelmia. Järj. Pihlavan Martat

Kahvikonsertti su 26. 4. klo 15 Väinölän kirkolla, Porin Kamarimuusikot, järj. Teljän srk

Yhteisvastuukonsertit su 12. 4. ja 26. 4. Radio Porissa, levytoiveesi saat perille maksamalla 20 mk Länsi-Porin srk toimistossa

Velkaseminaari Porissa 21.-23.4.

Velkaneuvonnan malleista ja käytännöistä on esitelmää monesta eri näkökulmasta avoimessa velkaseminaarissa, joka järjestetään Porin seurakuntien palvelukeskuksessa tiistaihin 21.—23. huhtikuuta.

Seminaari kokoontuu päivittäin klo 9—16.

Luennoitsijoina ovat mm. Suomen Katulähetysliiton toiminnanjohtaja Keijo Plit ja Taikuu-Säätiön toiminnanjohtaja Leena Veikkola. Tiistaina luennoivat lisäksi psykiatri Seppo Ojanen ja läänin sosiaalitarastaja Matti Martikainen, keskiviikkona sosiaalitarastaja Seija Levomäki ja asuntoasioiden hoitaja Orvo Nummi sekä kuluttajaneuvoja Eija Haaslahti. Päätöspäivänä ovat aiheina velkojen perintäjärjestelmät, valkalajit, luottotietojen merkitys ja velkaneuvonnan juridiset kysymykset. Luennoitsijoina ovat avustava ulosottomies Tapio Flinck, pankinjohtajat Jouko Antila ja Matti Koivunen sekä yleinen oikeusavustaja Jaakko Mäki.

Velkaseminaariin on ennakkoilmoittautuminen toivottavaa. Ilmoittautua voi Porin seurakuntien diakoniakeskukseen Irja Mäkelälle, puh. 828 768 (ti—pe 9—12) tai postitse os. Diakoniakeskus, Eteläpuisto 10, 28100 Pori. Osanottomaksu on 100 mk.

Lähetysseuran vuosijuhlat Saarijärvellä

Suomen Lähetysseuran vuosijuhlat pidetään tänä vuonna Saarijärvellä 12.—14. 6. Kaikkiaan näille valtakunnallisille juhlille odotetaan n. 10 000 juhla vierasta.

Saarijärven lähetysjuhlien keskeisenä teemana on toivo. Juhlien tunnuksiksi onkin valittu sanat ”Jumalalta kasvun toivoi”, joka on katkelma J. L. Runebergin Saarijärven Paavo -runosta. Teksti on kaiverrettu myös Saarijärven kirkolla sijaitsevaan Paavon patsaaseen.

Vuosijuhlien yhteydessä vietetään myös nuorten ja varhaisnuorten lähetysjuhlia. Nuorten juhlien tunnuksena on ”Toivon tilaisuus”, kun taas varhaisnuorten tunnuksena on ”Toivon leijaa lentää”.

Vapputapahtumia

Aattona to 30. 4.

Vapunaaton iloinen perhejuhla klo 18 Asema-aukion seurakuntakodissa ja klo 19 palvelukeskuksessa. Vapunaatonseurat klo 19 Länsi-Porin kirkossa.

Vapunpäivänä pe 1. 5.

Lähetysmyyjäiset klo 10 palvelukeskuksessa ja klo 11 Länsi-Porin kirkolla. Kristittyjen yhteinen vappujuhla alkaa klo 15 Keski-Porin kirkossa.

☐ **Mäntyluodon merimieslähetyspiiri** viettää 50-vuotisjuhlaa sunnuntaina 26. 4. Juhlajumalanpalveluksessa klo 10 Pihlavan kirkossa saarnaa Suomen Merimieslähetysseuran apulaispääsihteeri Pentti Miettinen. Mäntyluodon seurakuntakodissa on klo 12—13 kahvitarjoilu ja sen jälkeen klo 13 50-vuotisjuhla.

☐ **Reposaaren hautausmaan** siivoustalkoot pidetään la 9. 5. klo 9 alkaen.

Raamatun juhluvuosi on kerhoissa puheena mm. iltahartauksissa. Toejoen tyttökerholaiset saavat mukaansa Vanhan testamentin jakeita.

Raamatunlukijoilla juhluvuosi

Kuluvana vuotena juhlietaan suomenkielisen Raamatun 350-vuotisjuhluvuotta. Porissa juhlietaan lukemalla Iso Kirja kannesta kanteen juhtavuoden aikana.

”Raamattu läpi vuodessa” kampanjan ajatuksena on, että jokainen lukee Raamattua itseksensä 3—4 luvun päivätahtiin. Lisäpuhtia asiaan saa yhteisistä kannustus- ja kyselytilaisuuksista.

Ensimmäinen kyselytunti on torstaina 23. huhtikuuta klo 18 seurakuntien palveluskeskuksessa. Kysymyksiä on kerätty kannustuskokouksissa, mutta edelleenkin kannattaa lukea Raamattua kynän kanssa. Kysymyksiä voi toimittaa 23. 4. saakka Keski-Porin seurakuntatoimistoon, Hallituskatu 9. Kirjeen voi tiputtaa myös postiluukusta. Kuoreen tunnus ”Luen Raamattua”.

Tammikuussa alkaneessa Raamattu läpi vuodessa -kampanjassa on pääsiäisviikkoa mennessä edetty Vanhaa testamenttia Toiseen Aikakirjaan. Kannustus ja kyselykertoihin voi tulla pohtimaan Raamatun lukemisen iloja ja ongelmia riippumatta siitä, onko itse pysynyt kampanjan lukutahdissa tai edes päässyt alkua pitemmälle.

Raamatunlukijoiden kannustuskerrat pidetään vielä 5. 7. ja 4. 10. klo 14 eri puolella Keski-Porin seurakuntaa. Syyspuolen kyselykerrat ovat 10. 9. ja 29. 12.

Kirpputorimyyynnillä kerätään varoja tempauksen kuluihin. Raamatun juhluvuoden tapahtumien rahoittamiseksi myydään Porin torilla lauantaina 25. 4. klo 7—12 kirpputoritavaraa.

Kirpputorille vastaanotetaan kaikenlaista käyttökelpoista tavaraa, kuten astioita, kirjoja ja tauluja. Vaatetavaraa ei tällä kertaa kierrätetä. Tavaraa voi tuoda Keski-Porin seurakuntatoimistoon Hallituskatu 9:ään ma—pe 8.30—15, torstaisin 8.30—17.

Juhluvuosi näkyy tyttökerhossakin

Porilainen Raamatun juhluvuoden kampanja näkyy myös tyttö- ja poikakerhoissa. Kerholaiset saavat Vanhan testamentin tapahtumista kertovia kuvia ja

muistolauseita. Syyspuolella tutustutaan Uuteen testamenttiin.

— Juuri tämän verran onkin kerhoissa hyvä asiaan paneutua, päättävät Toejoella kerhoa ohjaavat **Maija** ja **Johanna**.

Heidän kerhossaan on kymmenen elämisen riemua säteilevää tyttöä. Kerhoillan alkupuolella yleensä askarrellaan. Sen jälkeen alkavaa leikkisuutta tytöt odottavat innokkaasti. Leikitään esimerkiksi murhaajaa ja mustaa miestä. Hurjalta kuulostaa, mutta hauskaa on!

Kerhon lopuksi joukko rauhoittuu. Kirjoista etsitään lauluja ja hiljennytään yhdessä.

Maija ja Johanna ovat jakanee kerholaisilleen iltahartauden yhteydessä Vanhasta testamentista poimittuja muistolauseita, jotka on kuvittanut varta vasten tyttö- ja poikakerhojen käyttöön kuvaamataidon opettaja **Kristiina Salmi**. Kuvia on myös väritys tehtäviä varten. Kokoamalla muistolauseiden sarjan saa melkoiset elämän eväät.

Kerhonohjaajien mielestä korttiin painettu raamatunlause on sopivankokoinen evästyserallaan kerholaisille. Kovin pitkiin juttuihin ei oikein jakseta keskittyä.

Kesäillan musiikkia

keskiviikkoisin klo 19
Keski-Porin kirkko

3. 6. Paavo Pitkäranta, laulu
Juhani Romppanen, urut
10. 6. Aulikki Eerola, laulu
Pertti Eerola, urut
17. 6. Kalevi Kiviniemi, urut
24. 6. Matti Oikarinen, urut
1. 7. Eero Annala, urut
8. 7. Markku Hietaharju, urut
15. 7. Juhani Romppanen, urut
22. 7. Johanna Torikka, urut
29. 7. Jaakko Perttula, urut

Ulla Sippola laulaa Teljän kirkon Suvi-illan sävelhartaudessa 2. elokuuta.

Suvi-illan sävelhartaudet

sunnuntaisin klo 20
Teljän kirkko

7. 6. Hannu Syrjälahti, kantele
Ritva Tuutti-Friman, lausunta
14. 6. Teljän kamarikuoro joht.
Anne-Marie Grundstén
21. 6. Andres Laan, viulu
28. 6. avoin
2. 8. Ulla Sippola, laulu
Anne-Marie Grundstén, urut
9. 8. Sinikka Mansikkala-Westerlund, laulu
Margit Tuure-Laurila, lausunta
Anne-Marie Grundstén, urut

Lähetyskannatus ennallaan Porissa

Porin seurakuntien lähetyskannatus oli vuonna 1991 yhteensä 1 261 795 markkaa. Lähetyskannatus laski Porissa edellisvuoteen verrattuna 10 000 markalla, vähennys on 0,82 %. Vuonna 1990 Porin seurakuntien lähetyskannatus oli 1 272 236 markkaa.

Lähetyskannatus pieneni Keski-Porin seurakunnassa 66 872 markalla ja oli nyt 583 912 markkaa, muissa Porin seurakunnissa lähetyskannatus kasvoi. Keski-Porissakin palattiin oikeastaan normaalitilanteeseen, sillä edellisvuoden lukuja kaunisti siellä suuri yksittäinen lahjoitus.

Lähetyskannatus oli vuonna 1991 seurakunnittain Porissa: Ahlainen 37 508 markkaa (henkeä kohti laskettuna 25,80 markkaa, kasvua 22 prosenttia). Keski-Pori 583 912 markkaa (29,22 mk, vähennystä 10 %), Länsi-Pori 201 252 mk (16,81 mk, kasvua 4 %), Pihlava 89 357 (11,10 mk, kasvua 9,5 %), Porin Teljä 330 697 (14,08, kasvua 10 %) ja Reposaari 19 069 mk (16,64 mk, kasvua 36 %).

Porilaisten lähetyskannatuksesta on seurakuntalaisten vapaaehtoisia lahjoituksia 975 000 markkaa ja Porin seurakuntien budjettivaroja 287 000 markkaa. Juuri valmistuneen lähetyskannatustilaston mukaan

Koko kirkon lähetyskannatus laski yhdellä prosentilla, kun taloudellisesti hyvinä aikoina lähetyskannatus on kasvanut yli 10 prosentin vuosivauhtia. Koko kirkon lähetyskannatus oli viime vuonna 152,9 miljoonaa markkaa (vuonna 1990 154,3 mmk)

Henkeä kohti laskettu kannatus oli koko kirkossa 34,41 markkaa, arkkhiippakunnassa 31,73 markkaa, Porin rovastikunnassa 23,76 markkaa ja Porin seurakunnissa 19,09 markkaa. Lähetysseuralle tilitettiin Porissa yli 900 000 markkaa, Evankeliumiyhdistyksen lähetystyöhön 215 000 markkaa, raamatullähetystyötä tekeville Suomen Piplaseuralle 89 000 markkaa, Kansanlähetyskseen 86 000 markkaa ja lähetysyhdistys Kylväjälle 61 000 markkaa.

Devalvaatio ja lama rassaavat

Suurimman lähetysjärjestön, Suomen Lähetysseuran tuloslaskelma osoittaa sen historian suurinta alijäämää vuoden 1991 tilinpäätöksessä. Tuloja Lähetysseuralle kertyi vuoden aikana 120,7 mmk ja menoja 133,9 mmk.

— Jo tämä alijäämä merkitsee Suomen Lähetysseuran taloudellisen tilanteen tuntuva heikennemistä. Alkuvuonna 1992 lähetyskannatus ei myöskään ole kasvanut, vaan on yllättävässä laskussa. Ennusteet tälle vuodelle eivät siis ole hyvät. Kun vielä vuosi 1993 tulee olemaan seurakunnissa hyvin vaikea, näyttää tulevaisuus Lähetysseuran työn kannalta varsin synkältä, arvioi Lähetysseuran yleisen osaston johtaja **Lauri Haavisto**.

— Nyt tarvitaan vapaaehtoisen lähetyskannatuksen piristämiseksi nopeita keinoja.

PÄÄSIÄISVIIKOLLA KIRKKOON

Rakasta luontoa — tule talkoisiin

Kun ennen piti saada aikaan jotain yhteistä hyvää, niin pantiin pystyyn talkoot. Moni on tällaisen yhteishengen perään haikailutkin, sillä kaupunkilaisten elämänmuoto ei ole talkoita suosinut.

Nyt on kuitenkin tarkoitus järjestää kevätseivoustalkoita Porin hautausmailla ja kirkkopuistoissa. Hara-
vanvarteen odotetaan niin yksityisiä kuin porukoita esimerkiksi seurakuntapiireistä, seurakuntien johtokunnista ja eri yhdistyksistä.

Talkoissa on yhdessä tekemisen iloa. Lisäksi voi kuunnella lintujen kevät-konsertteja, saada tietoa hauta-asioista ja hiljentyä kappelissa.

Seivoustalkoita järjestetään huhti—toukokuun vaihteessa kevään edistymisen mukaan. Talkoopäivistä ilmoitetaan lehdissä mm. kirkkolisissa ilmoituksissa.

Torstai toivoa täynnä

Maailma, jossa elämme, vaikuttaa monista syistä toivottomalta. Useat eivät tahdo jaksaa.

Kuitenkin on yhä enemmän niitä, joille Jumala on lahjoittanut toivon. Vaikka ulkonaiset ongelmat eivät aina korjaantuisikaan, ihminen saa rohkeuden elää voittajana vaikeuksien keskellä. Sisäinen turvallisuus auttaa selviytymään ahdistuksista.

Jumalalta avun saaneet teologit ja maallikot ovat nyt valmiit palvelemaan muita.

Torstaina 7. 5. alkaen on palveluseksuksen alaulassa sijaitsevassa kappelissa mahdollisuus sielunhoitoon ja rippiin joka torstai klo 16—18. Etualalla on sisäisten haavojen hoito. Kuitenkin rukoillaan myös ruumiin sairauksista kärsivien puolesta. On oikeus tuoda lähimmäistenkin hätätila Jumalan eteen.

Keskustelut ovat henkilökohtaisia ja luottamuksellisia. Niissä palvelevat ovat saaneet tehtävänsä koulutuksen. Kappeli on Itäpuisto 14:n pääovesta alaulaan tultaessa oikealla, vaatenaulakkojen puolella. Sinne on helppo tulla huomaa-mattomasti.

”Minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan”, sanoo Herra: ”rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon”. Siksi olkoon torstai toivoa täynnä — Porissakin.

KESKI-PORI

Palmusunnuntai 12. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, saarnaa Klaus Malmivaara, Herättäjä-Yhdistyksen kirkkopyhä, Helena Laine, laulu

klo 12 perhekirkko Pormestarinluodon srk.koti, Tiira

klo 12 jumalanpalvelus Ruosniemen kirkko

klo 13 Herättäjän seurak. palvelukeskus

klo 18 ”Ajatuksia ristin tiellä” Keski-Porin kirkko, Keski-Porin kamarikuoro joht. Paavo Pitkä-ranta, Maija-Liisa Vättö laulu, teksti Tea Romppanen, urut Juha-ni Romppanen

Hiljaisen viikon kirkkoillat

Ma 13. 4.

klo 18 Ruosniemen kirkko, Erk-kola, seurakuntakuoro

klo 19 ahtisaarna ja ehtoollinen Keski-Porin kirkko, Erkkola, Sley:n kuoro

Ti 14. 4.

klo 18 Ruosniemen kirkko, Heikkilä, Kointähtikuoro

klo 18 ahtisaarna ja ehtoollinen Lyttilän rukoushuone, Erkkola

klo 19 ahtisaarna ja ehtoollinen Keski-Porin kirkko, Heikkilä, Tiira, Nieminen, Stelat, rippikoulukummit

Ke 15. 4.

klo 7.45 aamuehtoollinen palveluseksuksen kappeli

klo 18 Ruosniemen kirkko, Tiira

klo 19 Pormestarinluodon srk.koti, Heikkilä, Helena Laine, laulu

klo 19 kaupunginorkesterin konsertti Keski-Porin kirkko

Kiirastorstai 16. 4.

klo 14 eläkeläisten ehtoolliskirkko Keski-Porin kirkko, Hytti, Nieminen, Kannel-kuoro ja soitinyhtye. *Kirkkokulj.* 12.30 Lyttilä, Pormestarinluoto, Hyvelä, Ylikyläntie, Koliade, 13.10 Ruosniemen kko, Isojoenranta, Sunniemi, Toejoen vanh.rivit, kko

klo 18 ahtisaarna ja ehtoollinen, Ruosniemen kirkko, Hytti, Nieminen

klo 19 ahtisaarna ja ehtoollinen Keski-Porin kirkko, Tiira, Erkkola

Pitkäperjantai 17. 4.

klo 10 jumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Nieminen, kirkkokuoro

klo 12 jumalanpalvelus Ruosniemen kirkko, Nieminen srk.kuoro

klo 14 ristinjuhla Toejoen pap-pila, Heikkilä, Rantamaa, Mylly-lä, Jaakonsaari, Urho, sairaalamummit

klo 14 ristinjuhla Palvelutalo Väinämöinen, Hytti

klo 15 ristinjuhla Isojoenrannan srk.koti, Erkkola, Toimi Porri

klo 16 ristinjuhla Sley-n ruk.huone, Vuolanne

klo 18 ristinjuhla Keski-Porin kirkko, Tiira, J. S. Bachin musiikkia, kirkkokuoro, Paavo Pitkä-ranta

Pääsiäislauantai 18. 4.

klo 18 iltarukous Käppärän hautausmaan iso kappeli

Pääsiäispäivä su 19. 4.

klo 6 pääsiäisaamun ehtoollisjumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Heikkilä, Erkkola, Eeva-Liisa Alhonpää, trumpetti

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Toivo Lemmetyinen, Hytti, kirkkokuoro, Eeva-Liisa Alhonpää trumpetti.

Kirkkokulj. klo 9 Hyvelä, Aallonmäki, Ylikyläntie, 9.15 Koliade, 9.20 Ruosniemen kko, 9.30 Isojoenranta, Sunniemi, Toejoen koulu, 9k.40 Toejoen vanhusenrivit, kko. Paluu samaa reittiä Lyttilään asti. Vuoroauto 9.15 Lyttilä, Toukari, Pormestarinluoto. Kirkkoon tuleville kulj. ilmainen.

klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Ruosniemen kirkko, Hytti, srk.kuoro.

Keski-Porin kirkon pääsiäispäivän klo 10 jumalanpalvelukseen voi tuoda alttarille pääsiäisliljan tai jonkin muun kukan. Kukat viedään pääsiäisiloksi sairaalaan ja vanhainkotiin.

2. pääsiäispäivä ma 20. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Erkkola, Tiira, Kointähtikuoro

klo 12 rukoilevaisseurat palvelukeskus ja klo 17 vanhan käsikirjan rippi ja ehtoollinen Keski-Porin kirkko

PORIN TELJÄ

Palmusunnuntai 12. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Teljän kirkko, Kajjala, Santahuhta

klo 11 perhekirkko Väinölän kirkko, Kymäläinen, päiväkerholaisia, H. Lehtonen urut

klo 18.30 missio-ilta ”Ihminen seurakunnassa”, Asema-aukion srk.koti, Kymäläinen

Hiljaisen viikon kirkkoillat

Ma 13. 4.

klo 19 Teljän kirkko, Kymäläinen, Henry Liivola, Tuomas Koi-vuuta laulu, H. Lehtonen urut

klo 19 Väinölän kirkko, Kajjala, Teljän kamarikuori joht. G. Ausmaa, M-L Vättö urut

Ti 14. 4.

klo 19 Teljän kirkko, Viitanen, Mikko Orjala, M-L Vättö laulu ja urut

klo 19 Väinölän kirkko, Sumiala, Eero Salokangas, Iltapäiväkuori joht. H. Lehtonen

Ke 15. 4.

klo 18 hiljaisen viikon hartaus Esivallank. 6, Kajjala

klo 19 Teljän kirkko, Sumiala, Tuutti-Friman, kirkkokuoro joht. G. Ausmaa, H. Lehtonen urut

klo 19 Väinölän kirkko, Santahuhta, Vättö urut

Kiirastorstai 16. 4.

klo 15 ehtoolliskirkko Diakoniatoksen Martintalo

klo 19 ehtoollisjumalanpalvelus Teljän kirkko, Kajjala, Sumiala, iltapäiväkuoro joht. H. Lehtonen. *Kirkkoauto* 18.30 Rauhanp. 1, Kalevanp., Diakoniatulos, Satakunnank., Presidenpk., Riihikendonk.

klo 19 ehtoolliskirkko Väinölän kirkko, Viitanen, Santahuhta, M-L Vättö laulu

Pitkäperjantai 17. 4.

klo 10 jumalanpalvelus Teljän kirkko, Sumiala, Viitanen, kirkkokuoro joht. Ausmaa, Vättö

klo 11 jumalanpalvelus Väinölän kirkko, Kajjala, Teljän kamarikuoro joht. Ausmaa, Lehtonen

klo 19 ristin sanomaa sanoin ja sävelin Teljän kirkko, Viitanen, Tuutti-Friman, Vättö ja Katriina Kohtamäki

Pääsiäislauantai 18. 4.

klo 23.30 pääsiäisdraama ”Tien sinne te tiedätte”

Pääsiäispäivä su 19. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Teljän kirkko, Kymäläinen, Viitanen lauluyhtye Octema, urut Vättö

klo 11 jumalanpalvelus Väinölän kirkko, Sumiala, urut K. Rae klo 18 ylösnousemusdraama Teljän kirkko, draamaryhmä R. Tuutti-Frimanin johdolla, Teljän kamarikuoro

2. pääsiäispäivä ma 20. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Teljän kirkko, Santahuhta, Kymäläinen

klo 15 pääsiäisseurat, Laineen perheen tulojuhla, Teljän kirkko, Liisa Kingma, iltapäiväkuoro

PIHLAVA

Palmusunnuntai 12. 4.

klo 10 perhekirkko Pihlavan kirkko, Pirjo Tiira, päiväkerholaisen laulua

klo 12 perhekirkko Mäntyluodon srk.koti, Tiira

klo 17 missio-raamattuilta ”Ihminen Pyhän Hengen käytössä”, Pihlavan kirkon srk.sali, Pertti Kymäläinen

klo 18 iltakirkko ”Ylös Jerusalemiin” Metsäkappeli

Hiljaisen viikon iltakirkot Pihlavan kirkko

Ma 13. 4.

klo 19, Suhonen, kirkkokuoro

Ti 14. 4.

klo 19, Huhtala, yksinlaulua Heikki Vuorisalo

Ke 15. 4.

klo 19, Suhonen, Tiira

Kiirastorstai 16. 4.

klo 19 ehtoolliskirkko, Huhtala, Suhonen, nuorisosoittokunta joht. J. Nummela

Pitkäperjantai 17. 4.

klo 10 jumalanpalvelus, Suhonen, Tiira, kirkkokuoro klo 18 ristinjuhla, Suhonen, kirkkokuoro, yksinlaulua Juhani Kause

Pääsiäispäivä su 19. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Tiira, Huhtala, kirkkokuoro

2. pääsiäispäivä ma 20. 4.

klo 10 jumalanpalvelus, Suhonen

Kyläsaari

ke 15. 4.

klo 13 hiljaisen viikon ehtoolliskirkko, Suhonen

AHLAINEN

Palmusunnuntai 12. 4.

klo 10 perhekirkko, Jussila

Hiljaisen viikon illat kirkossa

Ma 13. 4.

klo 19 Jussila

Ti 14. 4.

klo 19 Nummi, Söderholm

Ke 15. 4.

klo 19, pienryhmät vastaavat ohjelmasta

Kiirastorstai 16. 4.

klo 19 ehtoolliskirkko, Jussila

Pitkäperjantai 17. 4.

klo 10 jumalanpalvelus, Jussila

Pääsiäispäivä su 19. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Jussila

2. pääsiäispäivä ma 20. 4.

klo 10 jumalanpalvelus, Jussila

REPOSAARI

Palmusunnuntai 12. 4.

klo 10 jumalanpalvelus Reposaaren kirkko, Pakkanen

Hiljaisen viikon ehtoohartaudet kirkossa

Ma 13. 4.

klo 19 Pakkanen

Ti 14. 4.

klo 19 Pakkanen, kirkkokuoro

Ke 15. 4.

klo 19 Pakkanen

Kiirastorstai 15. 4.

klo 19 ehtoolliskirkko, Pakkanen

Pitkäperjantai 17. 4.

klo 10 jumalanpalvelus, Pakkanen, kuoro

klo 19 ristinjuhla, Pakkanen, kuoro

Pääsiäispäivä su 19. 4.

klo 10 konfirmaatio ja ehtoolliskirkko, Pakkanen, kuoro

2. pääsiäispäivä ma 20. 4.

klo 10 jumalanpalvelus, Pakkanen

LÄNSI-PORI

Palmusunnuntai 12. 4.

klo 10 perhejumalanpalvelus Länsi-Porin kirkko, Laiho, Kaartinen, pyhäkoululaiset

klo 12 ks. Preiviikin srk. talo klo 13 palmusunnuntain matinea Länsi-Porin kirkko, kirkko-

kuoro, draamaryhmä. Ohjelma 20 mk Yhteisvastuun hyv. sis. kahvin

Hiljaisen viikon iltakirkot Länsi-Porin kirkko

Ma 13. 4.

klo 19 Koivisto

Ti 14. 4.

klo 19 kirkkokuoro, Kaartinen

Ke 15. 4.

klo 13 hartaus ja ehtoollinen, Kaartinen. Kulj. vanhemmalle välle srk:n alueelta

klo 19 hiljaisen viikon hartaus nuorille, Laiho isoset

Kiirastorstai 16. 4.

klo 19 ehtoolliskirkko Länsi-Porin kirkko, Harri Heino, oma papisto

Pitkäperjantai 17. 4.

klo 10 jumalanpalvelus, Kaartinen, kirkkokuoro

klo 18 ristinjuhla, Miika Vuola, omat työntekijät, seurakuntalaisten ohjelmaa

Pääsiäispäivä su 19. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Koivisto, Kaartinen

2. pääsiäispäivä ma 20. 4.

klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Pekka Rusava, Koivisto

klo 18 lähetysilta, Laineen perheen tulojuhla, Länsi-Porin kirkko, Liisa Kingma ym.

Lattomeri

To 16. 4.

klo 18 ehtoolliskirkko, Koivisto

Pe 15. 4.

klo 12 jumalanpalvelus, Kaartinen

Pääsiäispäivä 19. 4.

klo 7 aamujumalanpalvelus ja ehtoollinen, Koivisto, kuoro

Preiviiki

Palmusunnuntai 12. 4.

klo 12 jumalanpalvelus, Laiho

Pe 15. 4.

klo 12 jumalanpalvelus, Tapio Seppälä

Ma 20. 4.

klo 17 (huom. aika) ehtoolliskirkko, Koivisto

Sielunhoitopäivät 18.—19. 4. Tilaisuudet alkavat molempina päivinä klo 15 palveluskeskuksessa, lisäksi sunnuntaina klo 10 on jumalanpalvelus Keski-Porin kirkossa. Päivillä mukana Toivo Lemmetyinen, Keijo Rainerma, Markku Sumiala, Pentti Heinilä, Seppo Mäki-Arvela, Henry Liivola. Järj. Satakunnan Ev.lut. Kansanlähetyks.

Näkövammaisten ehtoollistilaisuus ke 15. 4. klo 13.30 palveluskeskuksen toimituskappelissa, Salonoja

Näkövammaisten kirkkopyhä Punkalaitumella 17. 5. Lähtö palv.keskuksen edestä, Itäpuisto 14, klo 8.45. Ilmoittautumiset ja tied. 6. 5. menn. Raili Rosendahl p. 828 763 ma, ke ja pe klo 9—12.